

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2010. ■ GODIŠTE IV ■ BROJ 21 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4078

5

DOGAĐAJNICA

Otvoren portal Požeške biskupije

Održan Biskupijski susret
ministranata pod geslom
»Evo me, Gospodine«

Učenici Katoličke osnovne škole
misom zahvalnicom završili
prvu školsku godinu

18

IZ NAŠEG CARITASA

Biskup Antun obišao župe
i obitelji nastradale
u poplavama

Požeška biskupija gradi
školu u Haitiju

21

OBITELJ

Ne bojimo se nikakve krize
jer vjerujemo da Bog misli
na svakog čovjeka

22

GOSPODARSTVO

Stjepan Franjić:
Uspješnost života mjeri se
bogatstvom srca, a ne onoga
što materijalno posjedujemo

23

ŽUPNI SLIKOPIS

Župa Uznesenja BDM
i sv. Nikole biskupa u Jasenovcu
slavi 300. obljetnicu

Završetak Svećeničke godine u Požeškoj biskupiji (str.2-3)

TRINAESTA OBLJETNICA UTEMELJENJA POŽEŠKE BISKUPIJE

*Trinaesta obljetnica utemeljenja Požeške biskupije ispunja nas dubokom vjerničkom zahvalnošću
prema Bogu i prema papi Ivanu Pavlu II., njezinu utemeljitelju te sa sv. Pavlom kličemo:*

*»O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi
i neistraživi putovi njegovi! (...) Njemu slava u vjekove! Amen« (Rim11,33.36).*

Antun Škorčević, biskup

Čestitamo trinaestu obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije!

SLAVLJE ZAVRŠETKA SVEĆENIČKE GODINE ZA POŽEŠKU BISKUPIJU I PREZBITERSKO REĐENJE

Svećenici su pozvani izgubljenima donositi

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

U požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske održano je 26. lipnja slavlje prezbiterskog ređenja i završetka Svećeničke godine za Požešku biskupiju. Stotinjak svećenika i đakona predvođeno biskupom dr. Antunom Škvorčevićem u svečanoj procesiji ušlo je iz Svećeničkog doma u katedralu.

Čudo Božje ljubavi

– Zaustavljamo se još jedanput pred čudom Božje ljubavi, Isusovim položenim životom za sve nas. Kao tolike druge tijekom dvije tisuće godine, On je i nas vidio u dvorani posljednje večere kad je ustanovio Euharistiju i pozvao za svoje suradnike. Pristupimo stoga ovom slavlju sa zahvalnošću za svoje svećeništvo te skrušenoga srca molimo da nam oprost naše slabosti – istaknuo je biskup u uvodu slavlja pozdravljajući sve svećenike i

redovnike, a posebno ređenike Josipa Marića iz župe Pleternica, Marijana Pavelića iz župe Jakšić te Augustina Tašića iz župe Voćin te vjernike iz tih župa koji su došli na slavlje. Biskup je ređenima želio da imaju raspoloženo srce do kojega dopire Isusova moć kojom ih uključuje u svoje svećeništvo. Do sada ste se, kazao je biskup ređenima, pripremali na različitim razinama za svećeničko zvanje, ali sada je potrebno vjernički otvoreno srce, u kojem ćete snagom Duha biti opečaćeni kao Isusovi svećenici.

Obnova vjernosti Isusu Kristu

Biskup je zatim podsjetio kako je papa Benedikt XVI. na minulu svetkovinu Presvetog Srca Isusova s brojnim svećenicima u Rimu zaključio Svećeničku godinu te je pozvao prezbiterij Požeške biskupije da, kao i svećenici u Rimu, obnove svoju vjernost Isusu Kristu i raspoloživost za poslanje koje im je povjereno. Svećenička godina za Požešku biskupiju bila je otvorena prošle godine, 27. lipnja, na dan kada su u požeškoj katedrali za svećenike također zaređena trojica đakona.

U homiliji je biskup kazao kako smo sudionici događaja koji u ovom svijetu kao da nema ozbiljnijeg značenja. Svjedoci smo, nastavio je biskup, da mnogi ljudski pokušaji na različitim razinama organizacije našeg života baš i ne uspijevaju te se neprestano traga za nekim odgovorom kojim bi se moglo ostvarivati ono što mi

hoćemo i želimo. Sve okupljene biskup je zapitao: Što to hoćemo i želimo? Je li započelo neko znanstveno istraživanje o tome što to postoji u nama, u ljudskom srcu, što želimo ostvariti, a ne možemo?

Bog nije ravnodušan

U navještenoj Božjoj riječi, dodao je, uključuje se Bog u ta naša propitivanja. Tako prorok Ezekiel svjedoči kako je u ono doba židovski narod nastojao organizirati što bolje svoju državu, i to na izvanjskim razinama. Neopazice je počeo kliziti prema gubitništvu. Sve dok nisu dospjeli u babilonsko sužanjstvo, nisu primijetili što im se događa. Onda im prorok navješta da im se najveća tragedija dogodila u njihovim srcima i dušama u kojima im se srušio Božji svijet, Božji naum o čovjeku. – Kada se to dogodi, onda ono izvanjsko ništa ne pomaže jer čovjek je u nutrini postao ruševina. Pred takvim čovjekom, ranjenim negativnošću i zloćom, nevjernim Bogu, prorok svjedoči da Bog nije ravnodušan, nego je poput pastira. Osluškuj ga, čuje njegovo srce i vapaje. Kakav je Božji odgovor? Odgovorio je ljubavlju jer on je najmjerodavniji u njoj – poručio je biskup. Obrat se događa, pojasnio je, kada čovjek smogne snage i odluči umirati sebi, polagati sebe za drugoga, onda je oslobođen sebe, u njemu počne živjeti Božja stvarnost. Takvog čovjeka starozavjetni prorok naziva Pastirom. Tim imenom označuje prvenstveno Boga. Isus se poistovjetio s tom ulogom, o čemu progovara Luka u svome evanđelju.

Zalog naše spašenosti

– Svi smo svjedoci koliko u svakome od nas ima izgubljenosti koje čeznu da nas netko pronađe, primi, prigrlji, izliječi u onim najdubljim životnim dimenzijama u kojima mi sami sebi ne možemo ništa udijeliti. Isus je svojom mukom, smrću i uskrsnućem donio snagu Božje ljubavi koja može ući u naše živote i postati zalog naše spašenosti. Isusova nježna ruka ljubavi dotaknula je čovječanstvo u korijenjima ranjenosti. On već dvije tisuće godina liječi i traži ono što je ranjeno i izgubljeno – istaknuo je biskup dodavši kako Isusova ljekovita ljubav ulazi u nas Riječju koja se navješta te sakramentima koji se slave u zajedništvu njegove Crkve. Za to svoje veličanstveno djelo Bog je postavio apostole, njihove nasljednike biskupe i suradnike svećenike. Među njegove suradnike žele se uključiti i trojica mladih ljudi koji su pred nama i pred Bogom rekli: »Evo

Božje milosrđe

me!« Ovi mladi svjedoče, kazao je biskup, da je jako smisleno biti Božji suradnik koji će svome narodu donositi Božju riječ, utjehu, nadu i ljubav. Biskup je potom kazao kako se na ovom slavlju završava Svećenička godina za Požešku biskupiju dodajući da se time završava samo službena Svećenička godina jer za svećenika je svaka godina svećenička. Ova službena trebala je svećenicima pomoći da svaku godinu ispune onom Božjom snagom za kojom su tragali tijekom ove godine, a koja im pomaže da budu uvijek dostojni svoga poziva.

Što imaš, a da nisi primio?

– Vjerujem, braćo svećenici, da ste u trenutcima molitve i sabranosti, u duhovnim vježbama i u drugim molitvama i dobrim djelima ponovno nastojali pronalaziti sebe u duhovnim sastavnicama po kojima vi jeste svećenici. Mi nismo svećenici po nečemu što smo sami smislili i sebi udijelili, nego po daru Isusa Krista, Velikog Svećenika. Želim danas sebi i vama uskliknuti sa sv. Pavlom: Što imaš, a da nisi primio? Što se hvataš s onim što jesi kao da je to tvoje! Valja nam svaki dan s posebnom poniznošću vrjednovati taj dar i ponavljati sebi tko smo po njemu postali – kazao je biskup.

Biti mjerodavan u ljubavi

Dodao je da svećenici nisu pozvani brojiti grješnike, nego svima izgubljenima približiti Božje milosrdno srce i tako svjedočiti svijetu Isusovu pastirsku ljubav koje je i danas željan. Nismo pozvani, upozorio je biskup, biti gospodari vjere jer ono što puk vjeruje, kako nas uči II. vatikanski sabor, djelo je Božje i plod pomazanja Duhom. Zbog toga trebamo s poštovanjem gledati na njegovo djelo i dar vjere te mu za to zahvaljivati, hraniti tu vjeru onim sredstvi-

ma koja su svećenicima povjerena u ruke. – Svećenik treba biti trajno vjernički raspoložen te biti mjerodavan u različitim pitanjima vjere i ljudskog života, ali najvećma u onome u čemu je mjerodavan Bog – u ljubavi. Kada u ljubavi, plemenitosti i dobroti pristupite onima koji su maleni, bolesni, siromašni, otpisani, učinili ste za njih veliko Božje djelo. Hvala vam, braćo svećenici, što to nastojite iz dana u dan činiti i što i danas tražite snagu odozgo da biste bili još očitiji svjedoci Božji – kazao je biskup. Potom se obratio ređenima te im rekao kako ih nazočni svećenici sa zahvalnošću prihvaćaju kao Božji dar u prezbiterski zbor mjesne Crkve. Neka svatko od vas, poručio im je, bude vidljivi znak Isusa Krista i njegove ljubavi u zboru prezbitera i u Božjem narodu

Prvi puta za stolom Gospodnjim

Nakon homilije slijedio je obred svećeničkog ređenja. U nastavku euharistijskog slavlja novozaređeni svećenici pridružili su se biskupu Škvorčeviću sa stolom Gospodnjim i po prvi put prinijeli svetu misnu žrtvu. Iza popričesne molitve svi svećenici, predvođeni biskupom, uputili su Isu-

sovoj Majci molitvu za same sebe. Potom su mladi iz pleterničke župe u narodnim nošnjama čestitali trojici mladomisnika na njihovu izboru životnoga puta te im predali cvijeće. Zaređenim svećenicima na kraju slavlja čestitku je izrekao i sam biskup zahvalivši njihovim roditeljima, župljanima i župnicima koji su ih pratili svojim molitvama.

SVEĆENIČKA MOLITVA ISUSOVOJ MAJCI

Marijo, Majko Velikog Svećenika Isusa Krista!

U svom krilu po Duhu Svetom začela si tijelo

Sina Očeva od vijeka. Dok si bila s njime sjedinjena

u patnji pod križem povjerio ti je učenika Ivana

za sina. Tako si postala i mojom svećeničkom Majkom.

U dvorani posljednje večere molila si s Isusovim

učenicima dar Duha Svetoga, bila na početku njihova apostolskog služenja u Crkvi. Primi me u svoj majčinski

naručaj. Izmoli mi vjernost u službi, radost

u evanđeoskom poslanju, snagu u žrtvi i trpljenju.

Budi uza me u trenutku prijelaza s ovoga svijeta i

preporuči me milosrdnoj Božjoj ljubavi. Pomozi mi da

svojim životom budem primjer mladim naraštajima,

da se otvore Duhu Svetom, prihvate svećenički poziv,

postanu služitelji radosne vijesti tvoga Sina i nastave

djelo brojnih požrtvornih svećenika. Amen

TRINAESTA OBLJETNICA UTEMELJENJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Naša biskupija je stvarnost kojoj je sadržaj i smisao živi, uskrsli Isus Krist

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirković

Dana 5. srpnja navršilo se trinaest godina otkako je sluga Božji papa Ivan Pavao II. utemeljio Požešku biskupiju i imenovao njezina prvoga biskupa mons. Antuna Škvorčevića. U predvečerje obljetnice, 4. srpnja, biskup Škvorčević je u katedrali predvodio zahvalno euharistijsko slavlje u zajedništvu s članovima Stolnoga kaptola sv. Petra i s najbližim suradnicima.

U središtu je čovjek

Biskup je u homiliji podsjetio na povijesni događaj prije trinaest godina: »Ono što je tijekom ranijih stoljeća, osobito nakon oslobođenja naših prostora od Osmanlija, bila želja mnogih crkvenih i drugih ljudi, moglo se ostvariti u naše doba, u slobodnoj i nezavisnoj hrvatskoj državi. Koliko god utemeljenje svoje biskupije dugujemo ljudskim promišljanjima i djelovanju, ona kao dio jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve nije ljudsko djelo, nego stvarnost kojoj je početnik, sadržaj i smisao sam živi, uskrsli Isus Krist u snazi svoga Duha. Stoga, služeći se geslom naše biskupije 'Krist danas i uvijek', svim srcem ispovijedamo vjeru o svojoj mjesnoj Crkvi kao živome organizmu Isusa, pobjednika nad smrću, Onoga koji je Alfa i Omega, Početak i Svršetak svega (usp. Otk 1,8).«

Potom je biskup Škvorčević podsjetio na glavne pothvate Požeške biskupije tijekom minulih trinaest godina. Započelo se s organiziranjem središnjih biskupijskih ustanova. Prije deset godina utemeljen je i Stolni kaptol sv. Petra u Požegi, svojevrсни nastavljatelj srednjovjekovnoga požeškoga Zbornoga kaptola. Osnovani

su novi dekanati i župe, uspostavljena primjerena regionalna podjela po arhidakonatima. – U isto vrijeme, duboko svjesni da je 'čovjek put Crkve', u središte svojih nastojanja stavili smo čovjeka s njegovim duhovnim i materijalnim potrebama. Pomagali smo vjerničkoj duši da može dublje disati i rasti, osobito u Marijanskim svetištima u Voćinu, Pleternici, Kloštru kod Slav. Kobaša, Velikoj i drugdje te na našim biskupijskim ho-

dočasćima u inozemstvu. Mnogi, posebno prognanici iz Bosne i Hercegovine, s Kosova i Srijema, očekivali su od nas i materijalnu pomoć. Nastojali smo je pružiti najpotrebnijima te smo u okviru svojih mogućnosti izgradili ili popravili određeni broj obiteljskih kuća, organizirali različite karitativne akcije za nevoljne kod kuće i u inozemstvu, od kojih su se neke ustalile, poput korizmenoga sakupljanja milodara vjernika naše biskupije za prognanike iz Bosne i Hercegovine koji žive od skromne mirovine što je primaju iz te zemlje – istaknuo je biskup.

Brojni karitativno-humanitarni projekti

Među karitativno-humanitarnim projektima ističu se pružanje pomoći obiteljima s brojnom djecom, Zaklada za siromašne učenike i studente iz koje se svake godine dodjeljuje određeni broj stipendija, Caritasova kuhinja u Požegi sa svakodnevnim obrocima za one koji sami sebi ne mogu pripremiti ili priskrbiti hranu. Centar 'Za život i obitelj' pri Caritasu u Požegi pruža pomoć ljudima koji se nalaze u duhovnim nevoljama, a program hagioterapije strpljivo i ustrajno ide ususret onima koji još uvijek nose ratne rane na svojim dušama. Od Velikog jubileja 2000. pa do danas Požeška biskupija – svjesna teških tragova i pustoši koje su na njezinu tlu ostavile za sobom totalitarističke ideologije dvadesetoga stoljeća – nastoji molitvom i žrtvom čistiti povijesno pamćenje od zla što se dogodilo i iskazivati poštovanje prema svima nedužnim žrtvama.

Biskupija je nastojala obnoviti i mate-

rijalne ruševine iz toga doba među kojima je izgradnja nove crkve sv. Mihaela Arkandela u Staroj Gradiški i još uvijek nedovršene rekonstrukcije gotičkog zdanja iz 14. stoljeća – svetišne crkve u Voćinu. U ovih trinaest godina nastojali su se njegovati dobri kršćanski odnosi s drugim crkvama i pripadnicima pojedinih religija.

Božja se ljubav nikoga ne odriče

O desetoj obljetnici utemeljenja Požeške biskupije u Požegi je izgrađen Dom pape Ivana Pavla II. u kojem se smjestio Kolegij za srednjoškolce. – Usudili smo se zakoračiti i na odgojno-obrazovno područje, te smo 2007. utemeljili Katoličku klasičnu gimnaziju u Požegi i Virovitici, a 2009. Katoličku osnovnu školu s produženim boravkom u Požegi. Tako smo – osobito mladim obiteljima – željeli pružiti snažnu potporu u njihovu dragocjenom nastojanju oko odgoja i obrazovanja djece i na taj način dati svoj doprinos našoj hrvatskoj budućnosti – kazao je biskup. Pokrenuto je i biskupijsko glasilo *Zajedništvo*, a zahvaljujući Biskupiji održane su brojne izložbe umjetničkih djela sakralne baštine te koncerti u katedrali na novim orguljama.

– Unatoč svemu učinjenome, osjećamo koliko je veliko polje rada na koje nas je poslao Isus Krist. Dok mu zahvaljujemo za sve ono što je po nama mogao ostvariti, usrdno ga molimo da nam oprostí naše slabosti i propuste. Osobito ga molimo da nam daruje nove radnike u svojoj žetvi, pozove mlade da ga nasljeđuju u svećeničkom ili redovničkom zvanju, probudi još brojnije suradnike među vjernicima laicima, koji će pravim kršćanskim raspoloženjem i velikodušnošću zajedno s biskupom i svećenicima moći pružiti još veće svjedočanstvo utjehe i nade hrvatskom čovjeku u njegovim suvremenim žalostima i tjeskobama, utvrđivati ga u sigurnosti da ga se Božja ljubav ne odriče i da u Isusovu milosrdnome Srcu može uvijek naći utočište i snagu – istaknuo je biskup koji je ovom prigodom zahvalio svojim najbližim suradnicima na svemu što svakodnevno čine, brojnim svećenicima i đakonima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima, bogoslovima i sjemeništarcima, vjernicima laicima te požeškom gradonačelniku i njegovim suradnicima što na području svoje službe omogućuju biskupiji da u svome sjedištu može dobro funkcionirati. Na kraju misnoga slavlja izmoljena je molitva za Požešku biskupiju.

PREDSTAVLJAMO NAŠE MLADOMISNIKE

Zahvalni Bogu što je upravo njih pozvao na njivu Gospodnju

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

Svećenik sam želio postati još od šeste godine života

MARIJAN PAVELIĆ rođen je 27. listopada 1985. godine u Požegi od majke Đurđice i oca Vilka. Ima starijega brata Hrvoja te mlađu braću Filipa, Dominika i Mihaela. Neugasiva želja da postane svećenik u njemu se snažno javila prije nego što je krenuo u osnovnu školu i prije nego što je ozbiljno upoznao i jednog svećenika – već sa šest godina.

Osnovnu školu pohađao je i završio u rodnom mjestu Jakšiću. U tom razdoblju svećenički poziv i usmjerenje postalo je još snažnije i jasnije, tako da je poslije osnovne škole, 9. rujna 2000. pošao u Međubiskupijsko dječjačko sjemenište na Šalati u Zagrebu. Ondje je počela njegova duhovna i intelektualna formacija. Kao i svaki sjemeništarač, na Šalati je pohađao Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u kojoj je i maturirao kao najbolji maturant generacije.

Nakon malog sjemeništa odlazi u Bogoslovno sjemenište u Đakovu, gdje je nastavio svoj hod prema svećeništvu. Kao bogoslov Požeške biskupije u Đakovu je primljen na Teološki fakultet. Iako je njegov boravak u srcu Slavonije trajao samo dvije godine, ondje je stekao mnoga lijepa iskustva, dobre prijatelje i, što je najvažnije, još više upoznao Krista.

Odlukom biskupa dr. Antuna Škvorčevića svoju formaciju nastavlja u Rimu kod isusovaca. Njima zahvaljuje za tri godine odgoja u Papinskom zavodu Germanicum et Hungaricum i studija na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Oci isusovci i njegova subraća iz 15-ak europskih zemalja pomogli su mu da još bolje upozna sebe i tako se što kvalitetnije pripremi za svećeništvo.

– Nakon završetka studija u Rimu vratio sam se u svoju Požešku biskupiju spreman započeti ono na što me Bog poziva od moje šeste godine. Neizmjerno sam zahvalan dragom Bogu što me pozvao i svima koji me prate na mome putu – ističe Marijan. Za

đakona je zaređen 7. studenog 2009. godine. Svoj đakonski paktikum obavljao je u Biskupskom ordinarijatu i kao vjeroučitelj u Katoličkog klasičnog gimnaziju u Požegi.

Svoj poziv želim živjeti po uzoru na prvu Crkvu

AUGUSTIN TAŠIĆ rođen je 12. kolovoza 1979. godine u Vrnez u na Kosovu u katoličkoj obitelji od majke Suzane i oca Ivana. Ima petero braće i dvije sestre. Kršten je, primio svetu pričest i krizmu u župi sv. Franje Asiškog u Vrnakovu. Odrastao je u brdima Skopske Crne Gore gdje su smještene dvije hrvatske katoličke župe Letnica, koja je ujedno i Marijansko svetište, i Vrnakovsko s još nekoliko okolnih hrvatskih sela koje čine hrvatsku katoličku enklavu na Kosovu. Osnovnu školu, odnosno prvih šest razreda, završio je u Vrnakovu a ostala dva razreda u Letnici. Kao redoviti ministrant počeo je razmišljati o duhovnom pozivu. Nakon osnovne škole otišao je u sjemenište Salezijanske družbe u Rijeku i Zagreb. Nakon završetka srednje škole za komercijalista 2002. godine napisao je molbu požeškom biskupu dr. Antunu Škvorčeviću u kojoj je izrazio želju da postane svećenički kandidat Požeške biskupije što mu je i udovoljeno. Upisuje Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, a nakon dvije godine studija biskup Škvorčević ga upućuje da studij nastavi na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove na Jordanovcu. Tamo završava svoju intelektualnu formaciju i postaje diplomirani teolog. Za đakona je zaređen 18. studenog 2008. godine. Kao đakon službovao je u župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj te u pakračkoj župi Uznesenja Blažene Djevice Marije.

– Duhovni poziv i Kristov poziv da živimo za druge molitvom podupirala je moja obitelj i župe Letnica i Vrnakovsko koje sada imaju dvanaest svećenika. Potpuni i istinski život jest onaj koji ima svoj smisao,

koji prepoznaje svoj poziv. Bog me pozvao za svećenika želeći me učiniti dionikom upravo takvog, potpunog i istinskog života. Na tom daru neizmjereno sam zahvalan Svemogućem i Trojedinom Bogu. Želja mi je da svoj svećenički poziv živim po uzoru na prvu Crkvu koja je hodila s Kristom – ističe Augustin.

Molim Svemogućeg da budem dostojan svoga poziva

JOSIP MARIĆ, sin Ilije i Ljubice, rođen je 2. ožujka 1982. godine u Požegi. S roditeljima i mlađim bratom Antunom svoju mladost proveo je u rodnoj kući u Pleternici. Tamo je pohađao i završio OŠ fra Kaje Adžića. Simpatizirajući svećenički poziv od svoje dječjačke dobi kao nešto plemenito, upisao je nakon osnovne škole Međubiskupijsko dječjačko sjemenište na Šalati u Zagrebu, odnosno Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju.

– Sjemenište je institucija koja mladoga čovjeka duhovno jača, približuje Boga na svoj specifičan način, te sam nakon četiri godine provedene u njemu ojačao korijenje svoga poziva te donio sigurniju odluku kako želim služiti Bogu i čovjeku kao svećenik – ističe mladomisnik Josip. Teološki fakultet završio je na Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu, kao bogoslov Požeške biskupije. Nakon završenog studija zaređen je za đakona u prosincu 2009. godine u požeškoj katedrali. Svoj đakonski praktikum u trajanju od šest mjeseci služio je u župi Presvetog Trojstva i sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru. – Primanje reda prezbitera po rukama našega biskupa dr. Antuna Škvorčevića za mene je velika radost, ali i odgovornost. Molim Svemogućeg Boga da budem dostojan djelatelj otajstava i sakramenata u našoj Crkvi – poručuje mladomisnik Josip Marić.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA

Valja hrabro ući u svijet medija i svjedočiti evandeoske vrijednosti

Pišu: Ivica Žuljević i Ljiljana Marić • Snimili: Ivica Žuljević i Duško Mirković

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi održana je 28. svibnja redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije pod predsjedanjem biskupa dr. Antuna Škvorčevića. U uvodnoj riječi biskup je pozdravio vijećnike i naglasio kako u njima, predstavnicima prezbitarija biskupije, sa zahvalnošću vidi ono poslanje koje je svećenicima povjereno i koje nastoje vršiti u svojim sredinama, nerijetko u teškim okolnostima. Istaknuo je da Crkva nije nastala na temelju ljudskih sposobnosti i strategija niti ljudskom snagom, nego silom Duha Svetoga te je stoga za sve nas u ovom trenutku, osobito u Svećeničkoj godini, važno zapitati se kako biti na toj crti početaka Crkve da ono što je Duh Sveti učinio na početku i tijekom povijesti može ostvarivati i po našem poslanju. Kazao je kako je potrebno moliti snagu odozgo da mogemo učiniti ono što od nas u ovom vremenu očekuje Isus Krist.

»Nikome ne uzvraćajte zlo za zlo...«

Potom je biskup predstavio dnevni red sjednice koja je posebno bila usredotočena na pitanje medija. Rekao je da nam se valja postaviti prema stvarnosti u kojoj živimo u duhu sv. Pavla iz *Poslanice Rimljanima*: »Nikome ne uzvraćajte zlo za zlo... nego dobrim nadvladavajte zlo.« Istaknuo je da smo svakodnevno svjedoci kako se kroz javne medije kod nas zastupa i širi puno toga što je protivno vrijednostima evanđelja, Crkve pa i samih svećenika. Ustvrdio je da ne bi bilo na crti evanđelja niti u duhu spomenutih Pavlovih riječi kad bi se Crkva i njezini službenici iscrpljivali bavljenjem tim negativnostima, nego da valja hrabro ući u svijet medija i svjedočiti pozitivne evandeoske vrijednosti i sve ono što Crkva u tom svjetlu ostvaruje. Istaknuo je kako ova sjednica treba biti sastavni dio nastojanja oko pronalazanja načina da se Požeška biskupija što bolje organizira na medijskom području i ujedno da promakne jedinstven računalni program u funkcioniranju župnih ureda.

Bolja razmjena informacija

Potom je slijedilo razmatranje o djelovanju Požeške biskupije na području medija. Prisutnim vijećnicima izlaganje je održao Zvonimir Ancić s Hrvatskog katoličkog radija iz Zagreba na temu »Suvremena komunikacijska sredstva u službi pastora«. Upoznao je članove Vijeća s crkve-

nim dokumentima koji govore o medijima i mogućnostima koje oni pružaju Crkvi u evangelizaciji. Osvrnuo se na ovogodišnju poruku pape Benedikta XVI. prigodom Svjetskog dana društvenih komunikacija »Svećenik i pastoral u digitalnom svijetu: novi mediji u službi riječi«. Nakon rasprave dano je u zadatak Mariju Rašiću, povjereniku za pastoral medija, da utvrdi postojeće stanje župa u Požeškoj biskupiji s obzirom na njihovo služenje suvremenim komunikacijskim sredstvima te da

predloži mogućnosti njihova umrežavanja i bolje razmjene informacija s područja naše mjesne Crkve.

Potom je Vicko Obradović, župnik župe sv. Leopolda Mandića u Virovitici, predstavio mogućnosti elektroničkog vođenja župne administracije s ciljem da se u Biskupiji pronađe jedinstven program za sve župe. Zaključeno je da sljedeća jesenska dekanatska korona bude posvećena informatičkoj izobrazbi svećenika i vođenju župne administracije.

Otvoren portal Požeške biskupije

Na svršetku sjednice biskup Antun Škvorčević u nazočnosti članova Prezbiterskog vijeća otvorio je portal Požeške biskupije. Podsjetio je kako se nalazimo u vremenu između svetkovine Duhova i Presvetog Trojstva koje nas podsjeća na činjenicu da je Bog ponajprije biće komunikacije. Zajedništvo Božjeg trojstvenog bića trajno se ostvaruje kao komuniciranje Oca Sinu i Sina Ocu u Duhu. Nešto od toga misterija života događa se i u našim ljudskim komunikacijama tako da suvremena sredstva komunikacije nisu samo neko tehničko događanje nego se kroz to očituje i misterij našeg ljudskog postojanja ukoliko je po njima zbližavanje ljudi dobilo nove dimenzije. Stojimo pred tom činjenicom kao pred izazovom, istaknuo je biskup Škvorčević. Mrežnim stranice, dodao je, želi se promicati zajedništvo i komunikacija među ljudima da bismo bili bliži onoj komunikaciji koju ostvaruje Bog u svom trojstvenom biću koja se zove ljubav. Ako i ovo sredstvo komunikacije, ove mrežne stranice, pomognu tome, onda smo učinili dobar korak, istaknuo je biskup dodajući kako će im one pomoći i u nekim novim pastoralnim nastojanjima. Stranice su tehnički postavili Marijan Pavelić i Nikola Veić, za sadržajni dio odgovoran je Ivica Žuljević. Adresa glasi: www.pozeska-biskupija.hr.

ODRŽAN BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA POD GESLOM »EVO ME, GOSPODINE!«

Dragocjeno je što postoje oni koju čuju Božji poziv i odazivaju mu se

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

U prilogi završetka Svećeničke godine u Požegi je 25. lipnja održan susret ministranata Požeške biskupije pod geslom »Evo me, Gospodine!« Susret, na kojem se okupilo šestotinjak ministranata, započeo je programom u Dvorani sv. Terezije Avilske. Povjerenik za pastoral ministranata Danijel Engelman pozdravio je prisutne ministrante, među kojima je bio i biskup dr. Antun Škvorčević, te kazao kako je najveća radost kada se možemo okupiti oko Isusa kao što su se toga dana okupili ministranti iz cijele naše biskupije. Zatim su stalni đakon Zdravko Tidl te ministrant Anto Đaković iz župe Stražeman izveli scenski prikaz gesla susreta »Evo me, Gospodine!«

Potvrda ministrantske vjernosti

– Ovdje ste da biste još jednom Bogu rekli: »Evo me« te mu potvrdili svoju ministrantsku vjernost. Taj »Evo me, Gospodine!« koji vas je donio ovamo vjerujem da će biti dodatno učvršćen kroz ovaj susret – istaknuo je biskup Škvorčević pozdravljajući ministrante i ministrantice. Izrazio je radost što su se ministranti okupili u Požegi dan prije svećeničkog ređenja i završetka Svećeničke godine za Požešku biskupiju te što će moći zahvaliti za svakog svećenika koji je čuo Božji poziv i spremno mu se odazvao kao i za njihovu ministrantsku službu. O svom ministrantskom služanju i odluci da krenu putem svećeništva svjedočili su požeški kolegijaši Marko Taborški i Josip Milković te đakon Marijan Pavelić. Ministranti su potom posjetili

Odgojno-obrazovni centar s Katoličkom osnovnom školom i Katoličkom klasičnom gimnazijom te Kolegij, gdje ih je primilo vodstvo tih ustanova s učenicima. U crkvi sv. Lovre ministranti su se još jednom susreli s biskupom Škvorčevićem koji im je predstavio drevnu crkvu. Potom su svi u svečanoj procesiji krenuli prema katedrali sv. Terezije Avilske gdje je biskup u konceleciji s brojnim svećenicima i redovnicima te đakonima predvodio euharistijsko slavlje.

Skup kakav se ne pamti

– Ova katedrala ne pamti ovakav skup. Vi ministranti i ministrantice iz cijele naše Biskupije sjedinili ste se u svojim srcima i radosti oko Isusa Krista u našoj katedrali. Koje li radosti i koje li duhovne snage vaše mladosti – istaknuo je biskup u uvodu u misno slavlje dodajući da će se na ovom slavlju osim za ministrante moliti i za domovinu koja danas slavi svoj Dan državnosti, osobito za one koji je vode da je upravljaju baš onako kako to Bog od njih očekuje. Zatim su svi zapjevali »Evo dolazim, Gospodine, ti se me pozvao«. Biskup je u homiliji protumačio naviještenu Božju riječ o Samuelovu odazivu Bogu u čemu mu je pomogao svećenik Eli. Silno je važno, dodao je biskup, da postoje oni koji imaju

pozorno srce za Boga, da ga mogu čuti i da mu se odazivaju jer Bog želi da ga ljudi čuju, razumiju te da se u skladu s njegovim pozivom i ponašaju. Čuti Božji poziv uz pomoć svećenika, roditelja ili nekoga drugoga, istaknuo je biskup, dragocjen je događaj. Naime, kada se s Isusom krene u život, kada se s Njime izveze na pučini, stiže se na drugu obalu, obalu vječnog života, u nebo. – Dragi ministranti i ministrantice, budite Isusovi prijatelji koji će na Njegovu riječ željeti živjeti. Dok kod oltara služite Isusu, svjedočite svima koje susrećete, u školi, obitelji, na igralištu, da živite onako kao vas Isus uči – poručio je biskup ministrantima. Na kraju misnog slavlja ministranti su izmolili ministrantsku molitvu te zapjevali »Krist jednom stade na žalu«. U popodnevnom dijelu slijedilo je druženje uz zakusku. Susret je završio kvizom znanja u Dvorani sv. Terezije Avilske. Najbolji su bili ministranti Kaptolačkog dekanata.

Milosrdna braća u posjetu Požegi i Strmcu

Uskoro započinju svoje djelovanje u Hrvatskoj

Skupina od šesnaest članova Bolničkog reda sv. Ivana od Boga iz Italije, zvanih milosrdna braća, posjetila je Hrvatsku te se 18. lipnja u Požegi susrela s biskupom Antunom Škvorčevićem. Glavna svrha dolaska delegacije bila je pohod bolnici u Strmcu blizu Nove Gradiške, gdje je pri svršetku uređenje zdanja nekadašnje bolnice koju je za tuberkulozne bolesnike izgradio dr. Andrija Štampar između dva svjetska rata, a kupila su je upravo milosrdna braća te u njoj uskoro otvaraju modernu zdravstvenu ustanovu. Delegaciji je na čelu bio fra Kristijan Sinković, voditelj zajednice u Šumetlici i koordinator radova na bolnici. Uz njega je bio fra Ivica Lapić, osobni tajnik generalnog ministra u Rimu, te članovi Lombardo-venetske provincije istoga Reda sa sjedištem u Milanu i drugih

talijanskih provincija te predstavnici milosrdne braće iz Španjolske i Portugala.

Biskup Škvorčević izrazio je radost što može u sjedištu požeške mjesne Crkve pozdraviti izaslanstvo Reda koji nakon dugo vremena započinje uskoro djelovati u Hrvatskoj, i to na području ove biskupije. Zahvalio je fra Kristijanu za veliki višegodišnji trud da se ostvari plemenita namjera ponovnog služenja milosrdne braće bolesnim ljudima u Hrvatskoj, i to u Slavoniji, ranjenoj brojnim nevoljama, osobito ratnim i poratnim. Ukratko je prikazao braći povijest Hrvata, s posebnim osvrtom na požeški kraj, predstavio svoju mjesnu Crkvu i odgovorio na pitanja koja su mu braća postavljala. Potom ih je biskup poveo u crkvu sv. Lovre i upoznao ih s njezinim povijesnim i kulturnim vrijednostima. Posjetili su

i katedralu, Svećenički dom i Odgojno-obrazovni centar gdje su se susreli s ravnateljem Ivicom Žuljevićem, odgojiteljicom s. Karolinom Mićanović i djecom iz prvog razreda Katoličke osnovne škole. (I. I. • Snimio: Ivica Žuljević)

UČENICI KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE MISOM ZAHVALNICOM ZAVRŠILI ŠKOLSKU GODINU

Ništa nas ne smije priječiti da u djecu uložimo ono najbolje

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

Učenci Katoličke osnovne škole u Požegi misom zahvalnicom u crkvi sv. Lovre završili su 18. lipnja školsku godinu. Svetu je misu predvodio biskup dr. Antun Škvorčević u koncelebraciji s ravnateljem škole Ivicom Žuljevićem i biskupovim tajnikom Goranom Lukićem. Slavlju na svršetku prve školske godine Katoličke osnovne škole nazočili su roditelji i drugi članovi obitelji prvašića, učiteljice Anita Mikić i Josipa Petriška, vjeroučiteljica i voditeljica produženog boravka s. Karolina Mićanović te ostali djelatnici škole.

Božja smo milina

Biskup Škvorčević izrazio je radost što može biti dionikom završetka prvog razreda učenika s kojima je počela povijest djelovanja Katoličke osnovne škole u Požegi. Dodao je da za to treba prije svega izraziti zahvalnost dragom Bogu, a onda i svima onima koji su pomogli da škola počne djelovati te onima koji u njoj sada rade na čelu s ravnateljem Ivicom Žuljevićem. Posebno je pozdravio učenicu Luciju Morvaj koja boluje od teške bolesti i koja je od siječnja na liječenju u Zagrebu. Ona je zajedno sa svojim roditeljima samo za ovu prigodu došla te je sve prisutne obradovala, osobito učenike. Biskup je pozdrave uputio i roditeljima koji su s povjerenjem upisali djecu u ovu školu.

U homiliji kroz razgovor s djecom protumačio je naviještenu Božju riječ.

Ni mi ne bismo smislili bolju školu

– Očekivali smo toplinu i obiteljski pristup djeci i između nas svih, zajedništvo, a baš tako i jest – istaknula je Vlasta Rašteggorac, majka učenice Ane. Školom je oduševljen i Ivica Kordić, tata učenice Petre. – Da smo sami osmišljavali na koji bismo način htjeli da nam se dijete odgaja i obrazuje, ne bi to bolje mogli smisliti nego što je u ovoj školi. Izuzetno smo zadovoljni. Produženi boravak nam rješava puno problema u obitelji jer znamo da nam je dijete na sigurnom dok smo supruga i ja na poslu – kazao je Ivica Kordić.

Djeca je kazao da to što oni postoje jest Božje, a ne ljudsko djelo i zbog toga Bogu moramo zahvaljivati za taj dar. Bog nam je po svome Sinu Isusu Kristu poručio da smo njegova milina, da nas voli kao svoju djecu. Biskup je zahvalio Bogu za sve ono što je tijekom ove školske godine ostvario u učenicima Katoličke osnovne škole te ga zamolio da i dalje prati njihove živote te im pomogne u njihovu intelektualnom, a posebno duhovnom rastu.

Dragocjeni i jednostavni

Nakon misnog slavlja u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu nastavljen je kratak program u kojem su djeca otpjevala nekoliko pjesama. Tom prigodom obratio se ravnatelj škole Ivica Žuljević koji je posebnu zahvalu izrekao biskupu Škvorčeviću što je s velikim zanimanjem i brigom pratio rad škole i svesrdno ju pomagao materijalno, ali nadasve molitvom.

– Jednako tako želim zahvaliti svima vama, roditelji, što ste željeli svoju djecu upisati u katoličku školu i time već usmjerili svoje dijete pravim kršćanskim vrijednostima. Trudili smo se svi ugraditi u djecu i znanje i odgoj. Hvala vam što ste nam u tome pomagali. Dobro znamo da je u našem radu bilo i pogrešaka i nespretnosti, ali i to je dio odgoja jer tko radi, taj i griješi. Stoga mogu kazati da sam ponosan na naše učenike jer su dragocjeni i jednostavni, neposredni i iskreni. Svi bi morali od njih učiti kako se trebamo jedni prema drugima odnositi – poručio je ravnatelj Žuljević te riječi zahvale izrekao i učiteljicama, Aniti i Josipi, nadasve časnoj s. Karolini, pedagogici Draženki, tajnici Danici, voditeljici računovodstva Marini, kuharici Meliti, čistačici Zori i članovima Školskog odbora.

Molitva za zdravlje učenice Lucije

Svima njima te biskupu i ravnatelju škole u ime učenika zahvalu je izrekla učenica Rafaela Jakobović. Potom je ravnatelj škole učeniku Mateju Pevecu uručio priznanje koje je dobio za svoj literarni rad na natječaju Hrvatske turističke zajednice »Volim Hrvatsku«.

S. Karolina Mićanović još jednom je podsjetila kako su učenici i učiteljice svaki dan mislili i molili za zdravlje Lucije Morvaj. U školi su učenici osim toga prikupljali i novac kako bi njezinoj obitelji pomogli u troškovima liječenja, a tome su se pridružili i prijatelji škole te i sam biskup Škvorčević. Prikupljeni novac majci Korneliji uručio je ravnatelj Žuljević na čemu je ona svima zahvalila, posebno Lucijinim prijateljima za svaku molitvu i žrtvu.

Na kraju programa svima se obratio biskup Škvorčević koji je istaknuo da su djeca ta koja su budućnost naše Hrvatske i zbog toga nas ništa ne smije priječiti da u njih uložimo ono najbolje. – A to prije svega nije nešto materijalno nego ljubav, plemenitost i dobrota koja gradi najsnažnije i najdugoročnije. Zahvaljujem za tu ljubav vama roditeljima, a onda i učiteljicama, sestri i ravnatelju koji djecu prihvaćaju s tom istom ljubavlju. Radostan sam što je škola postala dio vaše obitelji i vi dio škole, posebno po produženom boravku. Hvala vam što pomažete da škola ne bude hladna ustanova nego baš topla, ljudska – istaknuo je biskup. Posebno je zahvalio djeci na lijepoj čestitci koju su mu izrekli za njegov imendan na blagdan sv. Antuna darivajući im sličicu Gospe Fatimske s troje djece kojima se bila ukazala, a koje je donio s nedavnog biskupijskog hodočašća u to svetište.

HODOČAŠĆE BANJALUČKIH SVEĆENIKA U STARU GRADIŠKU

Na tragu svećenika prognanika i zatvorenika

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Na dan kada su u Rimu započeli završni programi Svećeničke godine, 9. Lipnja, banjalučki biskup msgr. Franjo Komarica i njegovi svećenici hodočastili su u Staru Gradišku i ondje održali svoju mjesečnu duhovnu obnovu. U novoizgrađenoj župnoj crkvi, koja je ujedno spomen na više od 250 svećenika zatočenika u starogradiškom zatvoru u komunističko vrijeme, dočekao ih je požeški biskup msgr. Antun Škvorčević.

Mjesto svećeničkog poniženja i patnje

Biskup Komarica je u svojoj uvodnoj riječi istaknuo da su došli na prvo svoje hodočašće u Staru Gradišku na tragu svećenika prognanika i zatvorenika te je zahvalio biskupu Škvorčeviću za pažnju koju im je iskazao svojim dočekom. U pozdravnoj riječi biskup Škvorčević je istaknuo kako je Stara Gradiška mjesto

svećeničkog poniženja i patnje, svjedočnja vjernosti Bogu, Crkvi i svome narodu. Ujedno je kazao da je uz zatvorene svećenike i starogradiška župa podnosila nepravdu i poniženje kad je 1945. godine ubijen župnik Ferdo Maretić, kad su joj 1948. komunističke vlasti srušile župnu crkvu i vjernike trajno držale pod prismo- trom ne dopuštajući bilo kakvu manifestaciju vjerskog života. Spomenuo je da je Požeška biskupija željela o 65. obljetnici rušenja župne crkve izgraditi novu koja bi ujedno bila i spomen na sve svećenike i političke utamničene u ovdašnjem zatvoru. Naglasio je da je u tom plemenitom djelu Požeška biskupija dobila potporu biskupa iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, da je crkva jednim dijelom izgrađena novčanim darom svećenika i postala mjesto iskazivanja zahvalnosti, poštovanja i molitve za progonjenu i ubijanu braću

svećenike, čijoj žrtvi zahvaljujemo snagu i rast Crkve u komunističko doba, sadašnje njezino dostojanstvo i slobodu.

Crkva živi i od mučeničkog svjedočanstva

Biskup Škvorčević je podsjetio banjalučke svećenike kako Crkva od svojih početaka živi od Isusove žrtve i mučeničkog svjedočanstva brojnih vjernika te da su i najnovije svećeničke žrtve, kako u Hrvatskoj tako u Bosni i Hercegovini, posebno u Banjalučkoj biskupiji, sjeme iz kojega će izrasti dar Božjega života. Izrazio je zahvalnost i čestitku za trpljenja i žrtvu banjalučke Crkve i njezinih svećenika tijekom minulih godina, poželio im vedrinu i mir u srcu, vjernost Isusu Kristu i Crkvi u okolnostima koje su im dodijeljene živjeti. Zahvalio im je i za hodočašće te je istaknuo da ono na neki način podsjeća na suradnju koja je u teškim vremenima za starogradišku župu postojala između Zagrebačke nadbiskupije i Banjalučke biskupije kada je više godina starogradiškom župom upravljao bosanskogradiški župnik i dekan Dragutin Bandić. Biskup Škvorčević je zahvalio i nazočnom načelniku općine Velimiru Paušiću i starogradiškim vjernicima koji su izrazili dobrodošlicu biskupu i svećenicima iz Banje Luke.

Zatim su biskupi i svećenici izmolili molitvu za utamničene svećenike u Staroj Gradiški. Slijedila je molitva šestog časa koju je predvodio biskup Komarica, a potom posjet zatvorskom kompleksu i kratka okrpjeka u nekadašnjoj zatvorskoj kinodvorani gdje im je riječ pozdrava uputio načelnik Paušić.

Korisnici veličkog Doma za starije hodočastili u Staru Gradišku

Korisnici i djelatnici Doma za starije i nemoćne osobe iz Velike predvođeni ravnateljicom Mirjanom Novak te veličkim župnikom Mariom Sanićem bili su 18. svibnja na hodočašću i izletu u Staroj Gradiški, Okučanima, Jasenovcu i Cerniku. Posjetili su nedavno izgrađenu i posvećenu novu crkvu sv. Mihaela u Staroj Gradiški gdje su bili i na misnom slavlju koje je predvodio Mario Sanić. Ta je crkva ujedno i spomen-crkva na sve one svećenike koji su robijali u obližnjoj tamnici, a bilo ih je 250, i na sve one koji su podnosili poniženja, bili proganjani ili ubijeni za vrijeme komunističke vladavine. Župna crkva u Staroj Gradiški sruše-

na je 1948. godine po nalogu komunističkih vlasti, a u njezinom rušenju morali su sudjelovati i sami svećenici zatočeni u starogradiškom zatvoru. U ovoj Svećeničkoj godini hodočasnici iz veličkog Doma željeli su se posebno pomoliti za sve njih. Nakon Stare Gradiške posjetili su novu župnu crkvu sv. Vida u Okučanima te Jasenovac gdje su prošli spomen-područje te obišli crkvu sv. Nikole koja je u Domovinskom ratu bila potpuno uništena kao i crkva u Okučanima. U Jasenovcu su se pomolili Gospi jasenovačkoj te poslušali povijest njezina štovanja. Nakon Jasenovca, na povratku u Veliku, posjetili su franjevački samostan u Cerniku,

pomolili se u crkvi i pogledali Biblijsku zbirku. (Lj. M.)

BISKUP ANTUN NA HODOČAŠĆU ŠVICARSKIH HRVATA U EINSIEDELNU

Tisuće Hrvata u Švicarskoj svjedočilo da svoj hod žele uskladiti s Isusovim

Piše: Ivica Žuljević

U marijanskom svetištu Einsiedeln 12. i 13. lipnja održano je 44. hodočašće švicarskih Hrvata. Liturgijska slavlja predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s hercegovačkim franjevcima, voditeljima hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj.

Križni putovi hrvatske povijesti

Hodočašće je započelo 12. lipnja pobožnošću križnog puta pokraj bazilike Gospe Einsiedelske, u kojem je sudjelovalo nekoliko tisuća hrvatskih vjernika. Nakon pozdrava koji je biskupu i svima nazočnima uputio fra Mićo Pinjuh, voditelj misije u St. Gallenu i voditelj Organizacijskog odbora, biskup Škvorčević je u svojoj uvodnoj riječi istaknuo kako u ovoj molitvi želimo s Isusovim križnim putem sjediniti sve osobne i zajedničke patnje i trpljenja Hrvata u Švicarskoj da ona u njemu nađu svoj smisao. Molitvu na pojedinim postajama predvodili su predstavnici misija, a na zadnjoj je biskup održao kratku propovijed. Podsjetio je na brojne križne putove tijekom četrnaest stoljeća hrvatske povijesti te rekao da među njima ima svoje mjesto i križni put švicarskih Hrvata. Istaknuo je svu težinu misterija patnje koju nije zaobišao Sin Očev nego ju je dragovoljno prihvatio, ispunio snagom Božje ljubavi, pobijedio smrt, i dao smisao svakoj ljudskoj patnji. Osjetio je da švicarski Hrvati po molitvi križnog puta žele uskladiti svoj korak s Isusovim patničkim hodom, povjeriti mu svoje

živote da njihov put ne završi u nekom švicarskom grobu nego u pobjedi njegova uskrsnuća.

Kako se može dogoditi hrvatsko čudo

Nakon križnog puta u bazilici je biskup Škvorčević predvodio euharistijsko slavlje. Na početku je fra Šimun Šito Ćorić, delegat za hrvatske svećenike, pozdravio biskupa i hodočasnike. Isto je učinio i opat Martin, predstojnik Benediktinske opatije koja vodi svetište i kao predstavnik Švicarske biskupske konferencije. Biskup je izrazio radost što može biti hodočasnik i molitelj zajedno sa švicarskim Hrvatima u Einsiedelnu te poželio da svako hrvatsko srce na ovom hodočašću bude ispunjeno Božjim darovima svjetla i mira. U homiliji je biskup povodom blagdana sv. Antuna predstavio njegov lik bogotražitelja, marnog proučavatelja Božje objave i željnog misionarske žrtve te odanog Marijina štovatelja. Kako je sv. Antun čudotvorac, ali ne za sebe nego za druge, biskup je vjernicima poručio neka dok traže uslišanja po njegovu zagovoru, i sami nastoje živjeti predanost i žrtvu jedni za druge jer se tako može dogoditi hrvatsko čudo ljudskoga dostojanstva i boljega života.

U nedjelju 13. lipnja više tisuća švicarskih Hrvata ispunilo je ulice Einsiedeln. U mjesnoj dvorani biskup Škvorčević je održao izlaganje o povijesnom identitetu Hrvata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, njihovoj nacionalnoj i dr-

žavnoj pripadnosti, pitanju ulaska Hrvatske u Europsku Uniju, integracije i asimilacije Hrvata iseljenih u različite europske i druge države.

Molite za svoju domovinu

Slijedila je velika hrvatska hodočasnička misa u svetištu Gospe Einsiedelske koju je predvodio biskup Škvorčević s hrvatskim misionarima u toj zemlji. Posebna dražest ovoga slavlja bio je veliki dječji zbor iz misije St. Gallen i drugih misija koji je predvodio liturgijsko pjevanje. Biskup je u svom uvodu rekao kako je hodočašće Hrvata velik događaj jer se na njemu zagovorom Isusove Majke ostvaruje susret između Boga i čovjeka po kojem su Hrvati tijekom svoje povijesti živjeli čvrstinu svoga duhovnog bića. Povjerio je Mariji sve nazočne i pozvao ih da mole za osobno i obiteljsko dobro i za svoju domovinu Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu da u njima vlada sloga i mir.

Dar švicarskih Hrvata

U homiliji je biskup kazao kako nas današnja Božja riječ podsjeća da čovjek može biti biološko-tjelesno zdrav, ali bolestan na razini duha zbog sebičnosti, zloće i pokvarenosti – grijeha koji razara naše unutarnje biće, osobnost te je naglasio da ne počinjemo istinski umirati kad tjelesno obolimo, nego kad nas sebičnost rastoči. Istaknuo je da se Isus u današnjem evanđelju predstavlja kao uspješan liječnik koji ne osuđuje ženu grješnicu nego snagom ljubavi veće od zla i praštanjem ozdravlja je od njezine osuđenosti na smrt. Zamolio je Isusovu Majku da svakog hrvatskog hodočasnika približi svome Sinu te on duhom svoje ljubavi i praštanja uđe u njihova bića, izliječi sve njihove duhovne rane da budu zdrav narod, osposobljen i sam praštati i ljubiti u braku i susjedstvu, u domovini i inozemstvu.

Na svršetku svete mise fra Mićo Pinjuh čestitao je imendan biskupu Škvorčeviću i drugim Antunima te zahvalio svima za sudjelovanje. Fra Rade Vukšić obznanio je da je Hrvatska katolička misija Zug skupila deset tisuća švicarskih franaka za izgradnju župne crkve u Staroj Gradiški te je novac predao biskupu Škvorčeviću. Biskup je pak na kraju zahvalio franjevcima za njihov požrtvovni rad za dobro duša u Švicarskoj te je poželio da svaki hodočasnik ponese u svoj život srce ispunjeno Božjom blizinom.

KARMELIĆANKE BOŽANSKOG SRCA U POSJETU JASENOVCU

Otvoriti centar molitve i žrtve za sve zlo naneseo čovjeku u Hrvatskoj

U jasenovačkoj župnoj kući biskup Antun Škvorčević primio je 3. srpnja vrhovnu glavaricu Družbe sestara karmelićanki Božanskog Srca s. Angelinu Finnell iz Sittarda u Nizozemskoj. U njezinoj pratnji bila je s. Edita Gelemanović, djelatna u kući matici u Sittardu, provincijalna glavarica iz Zagreba s. Anastazija Veić te druge sestre iz Zagreba. Uz biskupa je bio jasenovački župnik Mario Cimalbal te biskupov tajnik Goran Lukić.

Biskup je sestre poveo u župnu crkvu gdje im je predstavio njezino stradanje u vrijeme Domovinskog rata i obnovu, prikazao jasenovački logor za vrijeme i nakon II. svjetskog rata, podsjetio na rane koje je zlo za sobom ostavilo na ovim

prostorima i potrebu njihova liječenja molitvom, pokorom i djelima milosrđa. Istaknuo je kako mu je velika želja u Jasenovcu otvoriti centar molitve i žrtve za sve zlo naneseo čovjeku ondje i diljem Hrvatske tijekom dvadesetog stoljeća. Sestrama je pokazao samostansku zgradu koja je u nedavnom ratu bila do temelja razorena, a nakon toga obnovljena i stavljena pod krov te čeka da dobije pravu namjenu i bude dovršena.

Majka Angelina se, između ostalog, osvrnula na djelovanje sestara karmelićanki Božanskog Srca u Hrvatskoj istaknuvši da ih je desetak s područja Požeške biskupije i da je molitva i žrtva za pomirenje sastavni dio karizme njihova

reda te je dala nadu da bi njezine sestre u dogledno vrijeme mogle preuzeti tu zadaću u Jasenovcu, o čemu treba donijeti odluku s. Anastazija sa svojim suradnicama u Zagrebu. (I.I. • Snimio: Goran Lukić)

Katolička škola iz Slovačke u posjetu Virovitici i Požegi

Od 25. do 27. lipnja učenici Nemšove ujedinjene katoličke škole iz Slovačke, u čijem sklopu djeluju osnovna i srednja strukovna škola, njih oko dvadesetak, zajedno s ravnateljem Milošom Čižmanikom i djelatnicima škole te don Petrom Hasidlom došli su u posjet Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici.

U pratnji ravnatelja Katoličke klasične gimnazije u Virovitici Ivice Šoha i djelatnika škole 26. lipnja posjetili su Požegu. Razgledali su njezine povijesno-kulturne znamenitosti. U crkvi sv. Lovre primio ih je biskup Antun Škvorčević. U svom pozdravu biskup je izrazio radost što su se povezale dvije katoličke škole – iz Slovačke i Hrvatske, dviju zemalja s jakom katoličkom tradicijom i nedavnom komunističkom prošalošću. Istaknuo je kako su u Slovačkoj brojnije katoličke škole nego u Hrvatskoj i da iskustvo škole iz Nemšove može biti veoma korisno za Katoličku klasičnu gimnaziju u Virovitici. Biskup je predstavio Požegu i požeški kraj te crkvu sv. Lovre kao gimnazijsku i akademsku crkvu od vremena kad su isusovci u Požegi osnovali gimnaziju i akademiju te kao današnju crkvu požeških srednjoškolaca. Gosti su razgledali katedralu i posjetili Katoličku osnovnu školu i Katoličku klasičnu gimnaziju gdje ih je primio ravnatelj Pavle Filipović. (I. I. • Snimio: Ivica Žuljević)

ODRŽANO PREDAVANJE ZA DJELATNIKE KATOLIČKIH ŠKOLA NAŠE BISKUPIJE

Mladi su dužni upoznati svijet oko sebe

U organizaciji Odgojno-obrazovnoga centra Požeške biskupije i Foruma katoličkih prosvjetnih djelatnika biskupije u prostorijama Katoličke klasične gimnazije u Požegi održano je 27. svibnja predavanje na temu "Religiozna indiferentnost kod mladih". Stručno izlaganje priredio je dr. Ivica Pažin, pročelnik Katedre religiozne pedagogije i katehetike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu te predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda. Na predavanju su bili učitelji, profesori i djelatnici Katoličke klasične gimnazije iz Požege i Virovitice te Katoličke osnovne škole.

Susret je započeo zajedničkom molitvom, a potom je voditelj Centra Ivica Žuljević pozdravio prisutne i predavača dr. Pažina te mu zahvalio za dolazak. Svoje izlaganje prof. Pažin je započeo ci-

tiranjem antičkih tekstova kojima je prikazao da je fenomen indiferentnosti kod mladih prisutan oduvijek. Ta indiferentnost ne odnosi se samo na relaciju prema vjeri, dodao je profesor. Iscrpno predavanje potkrijepljeno navodima brojnih filozofa, teologa i drugih znanstvenika podijelio je u četiri cjeline. U prvome dijelu prikazao je sliku svijeta u kojem živi današnji čovjek te istaknuo one elemente koji ga čine posebnim. Potom je progovorio o kulturi današnjih mladih koju nipošto nije htio suprotstaviti univerzalno prihvaćenoj kulturi. Zatim se osvrnuo na položaj mladih u odgojno-obrazovnom sustavu u Hrvatskoj, ali i šire. Iako je predavač istaknuo opasnosti i probleme koji prijete relativiziranju institucije škole, glavni naglasak predavanja ostao je optimističan. U posljednjem dijelu

profesor progovara o odnosu Crkve prema mladima te naglašava kako su mladi dužni upoznati svijet oko sebe.

Nakon održanoga predavanja kao nastavak promišljanja o spomenutoj temi uslijedila je rasprava u koju su se prisutni aktivno uključili. (I. I. • Snimio: Ivica Žuljević)

TRODNEVNA DUHOVNA OBNOVA I SLAVLJE SV. ANTUNA U JAKŠIĆU

Zovemo se katolicima, a pridržavamo se poganskog običaja psovanja

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Na blagdan sv. Antuna Padovanskog, suzaštitnika župe sv. Barbare u Jakšiću, svečano misno slavlje u dvorištu župne crkve predvodio je poznati duhovnik fra Zvezdan Linić iz Samobora. Na obje dopodnevne svete mise okupili su se brojni vjernici jakšićke župe, ali i okolnih župa koji tradicionalno hodočaste sv. Anti, svecu posebno omiljenom u ovome kraju.

Iako je davno živio, u 13. stoljeću, svježina njegove prisutnosti i danas je intenzivna, kazao je u uvodu slavlja fra

Zvezdan, jer ga i danas jednako štuju kao i mnogo stoljeća prije.

– On je dragocjen za Crkvu jer je bio veliki svjedok vjere i propovjednik. Bog je po njemu ljudima činio divne stvari tako da je poznat i kao čudotvorac Božje ljubavi. On je svetac koji je prisutan u našim svakodnevnim ljudskim potrebama i zato ga častimo, štujuemo i njemu se molimo – kazao je predvoditelj slavlja.

U homiliji je fra Zvezdan podsjetio na svečev životopis te objasnio njegovu ikonografiju, odnosno zašto se sv. Antun prikazuje s djetetom Isusom, Ljiljanom, Biblijom i kruhom. Sv. Antun je zasigurno svetac koji bi svakoga do nas, dodao je, htio zapaliti žarom ljubavi za Isusa s kojim je na slikama prikazan u idiličnom odnosu. Pozvao je vjernike da mole sveca za takvu ljubav u svome životu kako bi imali vjeru koja će druge pokretati prema Bogu kao što je to činio sv. Antun.

Zbog čistoće njegove vjere i ljubavi prema Bogu svetac se prikazuje i s Ljiljanom, simbolom čistoće. – On je sva četiri evanđelja znao napamet. Pitanje je koli-

ko mi danas, koji se zovemo katolicima, uopće čitamo evanđelje? Koliko smo zainteresirani za čitanje evanđelja, koliko ga prepoznajemo u sebi, koliko ga živimo? Mislim da smo daleko od toga. Sv. Antun nas poziva i na čitanje evanđelja, Božje mudrosti, kako bismo po njoj znali živjeti kao što je on znao živjeti – poručio je fra Zvezdan. Na kraju misnoga slavlja blagoslovio je svu prisutnu djecu.

Blagdanu sv. Antuna prethodila je trodnevna duhovna obnova koju je također vodio fra Zvezdan. – Duhovna obnova svima je potrebna jer bez nje ne možemo ići naprijed. Ona nam pomaže da se preispitamo i vidimo kakva je naša vjera. Mi se Hrvati hvalimo da smo katolici, a tek 10 do 15 posto vjernika prakticira svoju vjeru. Mnogi, iako se zovu katolicima, pridržavaju se poganskih običaja među kojima je i psovanje Boga – upozorio je fra Zvezdan. Na kraju misnoga slavlja župnik Josip Bogović srdačno je zahvalio fra Zvezdanu za duhovnu obnovu i radost euharistije koju je podijelio s jakšićkim župljanima.

PROSLAVA STOGODIŠNJICE CRKVE I 65. OBLJETNICE ŽUPE SIRAČ

Najviše činimo kada sebe izgrađujemo u suradnji s Bogom

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Na blagdan Marijina pohoda, 31. svibnja, župa Sirač proslavila je dan svoje zaštitanice, a ujedno i 100. obljetnicu izgradnje župne crkve i 65. obljetnicu osnutka župe. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević s kojim su koncelebrirali svećenici Pakračkoga dekanata te izaslanici salezijanskog provincijala iz Zagreba don Ivana Marijanovića na čelu s don Petrom Belinom. Pozdrav biskupu i svima nazočnima uputila su na početku slavlja školska djeca, načelnik općine Branimir Miller te župnik don Stjepan Pasarić. Biskup je u svom uvodnom slovu podsjetio na izgradnju crkve u

Siraču 1908. godine te na okolnosti u kojima je 1945. godine utemeljena župa. Spomenuo je kako su salezijanci u Marijindvoru u Diošu nedaleko od Daruvara razvili snažno pastoralno djelovanje koje su zaustavile komunističke vlasti oduzevši im dvorac i ostavivši ih na ulici. Istaknuo je kako je nadbiskup Alojzije Stepinac utemeljio župu Sirač i Donju Obrijež nedaleko od Pakraca te ih uz župu Badljevinu povjerio salezijancima. Tako je pomogao protjeranim salezijancima iz Dioša i ujedno pastoralno osnažio Zapadnu Slavoniju, kazao je biskup. Zahvalio je salezijancima za sve što su pastoralno učinili vodeći župu od njezina osnutka do danas. Pozvao je vjernike da zahvale Bogu za sva primljena dobra tijekom spomenutih godina i povjerio ih zaštiti Isusove Majke i bl. Alojzija Stepinca. Za ovu prigodu župna crkva je obnovljena te je biskup zahvalio svima onima koji su dali svoj doprinos u tom pothvatu.

U homiliji se biskup osvrnuo na stogodišnjicu izgradnje župne crkve i istaknuo kako je čovjek biće obdareno kreativnim sposobnostima te izgradnjom svijeta oko sebe surađuje na Božjem stvarateljskom djelu. Naglasio je kako to još snažnije očituje kad nastoji u suradnji s Bogom izgrađivati samoga sebe, ali da je čovjek osoba,

duhovno biće te da se njegova izgradnja prvenstveno događa na duhovnoj razini na kojoj je Bog prvi djelatnik. Biskup je predstavio Mariju kao uzor čovjeka koji to razumije, vjeruje Bogu, s njime surađuje i postaje izgrađen na mjeru Božjih mogućnosti. Pozvao je Siračane da budu ponosni na ono što su izgradili svojim marom i sposobnostima, ali da budu svjesni kako ostaje za vječnost ono što je u njima izgradio Bog snagom svoga Duha te da ne zanemare svoju duhovnu izgradnju.

BLAGOSLOVLJEN NOVI ŽUPNI STAN U NAŠIČKOJ ŽUPI SV. MARKA EVANĐELISTA

Poslanje župe je služenje čovjekovoj izgradnji

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Biskup dr. Antun Škvorčević blagoslovio je 20. svibnja novi župni stan u našičkoj župi sv. Marka Evanđelista. Na slavlju su sudjelovali župljani te svećenici Našičkog dekanata okupljeni ispred nove župne kuće. Na početku blagoslova biskupa i sve prisutne pozdravio je domaći župnik Branko Šipura i zahvalio svima koji su na bilo koji način pomogli u izgradnji svojom plemenitošću i darovima. Gradnja župne kuće započela je o spomendanu sv. Ilije proroka prošle godine, projektirao ju je Božo Papac iz Našica, radove je izvela tvrtka Scating.

Biskup Škvorčević se u svojoj uvodnoj riječi pridružio župnikovim zahvalama svima onima koji su pomogli u izgradnji župne kuće. Posebnu zahvalnost izrazio je župniku koji je od osnutka župe tijekom šest godina stanovao i djelovao u neprimjerenim uvjetima male župne dvorane. Potom

je biskup predvodio obred blagoslova župne kuće.

Poslije blagoslova svi su se u procesiji uputili u župnu crkvu na slavlje svete mise. U homiliji biskup je upitao prisutne je li lijepa nova kuća koju su sagradili i podsjetio od čega se sve kuća gradi i što je sve za gradnju potrebno. Napomenuo je kako je u kuću uz materijalnu građu ugrađeno i puno ljubavi, plemenitosti i dobrote. Podsjetio je kako se čovjek pojavljuje na svijetu kao biće koje je smislio Bog i da se kao duhovno biće u svojoj osobnoj jedinstvenosti, neponovljivosti i dubini najsnažnije izgrađuje i ostvaruje po onoj ljubavi koju je Bog očitovao u Sinu svome Isusu Kristu i čiji dionici postajemo u zajedništvu Crkve po sudjelovanju u svetim sakramentima. U tom smislu biskup je istaknuo važnost i poslanje župe u služenju čovjekove izgradnje te je zahvalio svima što se tru-

de da njihova župa bude upravo takva stvarnost.

Nakon mise predstavnici župljana Ivica i Lidija Gerendaj izrekli su biskupu zahvalu za blagoslov župne kuće te njemu i župniku darovali prigodni dar.

OBIJEŽILI DAN ŽUPNOG ZAJEDNIŠTVA I MAJČIN DAN

Isus nas poziva na izgradnju zajedništva

Uz Dan zahvalnosti majkama i Međunarodni dan obitelji, novogradiška župa Bezgrješnog začeca BDM organizirala je 23. svibnja treći po redu Dan župnog zajedništva te proslavu Majčina dana. Cilj je organiziranja Dana župnog zajedništva, kako je istaknuo župnik Perica Matanović, stvaranje zajedništva među župljanima. Okupilo se oko 1500 vjernika župe, ali i žitelja susjednih naselja. U bogatom programu nastupilo je petstotinjak članova svih društava i udruga koje djeluju na području župe i onih u kojima su članovi župljani.

– Isus nas poziva da iz vjere gradimo zajedništvo, bilo obiteljsko, društveno ili

župno. U posljednje vrijeme nameće nam se pitanje opstanka zbog klimatskih promjena te gospodarske i financijske krize koja mnoge ostavlja bez posla i izvora preživljavanja. Kako na ovo odgovoriti? Vjera u Boga i okupljanje vjernika na duhovnom planu čine nas sposobnima opstati jer znamo da je On Stvoritelj i gospodar svijeta. Njegova je snaga neuništiva. Važno je ostati na Božjoj strani, u Božjoj prisutnosti i vjernosti Gospodinu kako ne bismo propali – poručio je župnik Matanović. Ujedno je napomenuo župljanima da majkama, posebno na Majčin dan koji se u svijetu slavi druge nedjelje u svibnju, poklone malo pažnje, nježnosti, ljubavi i poštovanja kako bi im na taj način uzvratili barem mrvicu onoga što nam one svakodnevno nesebično daruju.

Posjetitelji su mogli kušati i palačinke koje su pekli Caritasovi volonteri, ali i sam župnik, te dati svoj prilog za župni Caritas. (V. Mikić i Lj. Marić)

Hodočašće u svetišta južne Italije

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji već tradicionalno u drugoj polovici svibnja organizira višednevno hodočašće za svoje članove i ostale zdravstvene djelatnike. Ovoga puta za desetodnevno hodočašće posjetili su svetišta južne Italije i Sicilije. Hodočasnici su posjetili grobove i upoznali se sa životima svetaca, od onih iz ranokršćanskih vremena, kao što su sv. Lucija od Siracuse, sv. Agata u Kataniji, zaštitnica žena od bolesti dojke, sv. Nikola biskup u Bariju, sv. Benedikt u Monte Cassinu, zatim sv. Rozalija, svetica iz 12. st. koja je pokornički život provela u špilji iznad grada Palermo, a koju je opjevao znameniti Požežanin Antun Kanižlić u 18. stoljeću, do onih iz novije kršćanske povijesti kao što je poznati svetac stigmatik otac Pio čiji se grob i velebrno svetište nalaze u San Giovanni Rotondi. Za požeške hodočasnike bila su to mjesta zajedničke i osobne molitve i kontemplacije. Vrhunac i glavno odredište hodočašća bilo je marijansko svetište Gospe od Suza u Siracusi. Unatoč mnogim prijeđenim kilometrima, oko dvije tisuće, zbog Gospine blizine i povezanosti s Pleternicom, hodočasnici su se tamo osjećali kao kod kuće. Svakodnevnu svetu misu i molitvu na hodočašću je vodio Ivan Bogdanović, svećenik Zagrebačke nadbiskupije i župnik u Vinagori. (Mira Ilić • Snimila: Ljiljana Šunjo)

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Zlatko Papac

PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Čudesno je divna Mojsijeva riječ narodu iz *Ponovljenog zakona*! Mojsije potiče narod da čuva *zapovijedi Gospodnje i njegove naredbe*. I dodaje: *Obrati se Gospodinu, Bogu svome*. I da ne bi posustali pred težinom Gospodnjega zahtjeva, sokoli ih hrabreći ih, da zapovijed Gospodnja nije *preteška*, niti je predaleko. Ona je upisana u svačije srce i svatko je može čitati, gdje god bio, i u svako vrijeme. Gospodin je, dakle, po svojoj riječi svakome i posvuda bliz – na dohvat srca i duše! Čak i na dohvat očiju! I što je još čudnije: na toj liniji nema nepismenih. Svatko i svi mogu čuti i osjetiti, čitati i vidjeti Boga u sebi i

oko sebe! On je svakome i uvijek – **sveprisutni**! Svatko može hodati putovima i stazama sreće – slušajući i vršeći poticaje Božje. Može, nažalost, i srljati putem nesreće i propasti – ne osvrćući se na poruku i glas Stvoritelja i Boga.

Apostol Pavao stavlja pred nas jednu od najljepših definicija Isusa Krista: *Krist Isus slika je Boga nevidljivoga, Prvorodenac svakog stvorenja*. U toj je definiciji uočljiva i prepoznatljiva Isusova slika – **božićno-uskršno-duhovska**! U Isusu Kristu stiglo je k nama cijelo nebo, sav Božji spasenjski zahvat. Ovo je Pavlov himan – skladan sveobuhvatnim

misterijem Božjim. Kamo sreće, kad bi ljudi uzeli ovu sliku preda se i – diveći se Božjoj darežljivosti – hodočastili životom, svijetom i poviješću.

U evanđelju odzvanja i ori čudesno-divna mladenačka želja i prošnja. Mlađić zaželio biti idealan, pa pita "Put" da mu pokaže put u čarni svijet idealnosti. Isus pred njim širom otvara vrata u taj čarni svijet. Uči ga, što mu je činiti: svuda i svakome budi samilostan, kao što je to pokazao sam Bog i Stvoritelj. **Idi i budi sličan Bogu!** Tim su putem išli toliki i tolike. Budi im sličan i hodaj putem evanđelja!

ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Kojeg li čuda u prvom čitanju! Sâm Bog dolazi Abrahamu u pohode! A Abraham – kako bijaše običaj u istočnjakâ – dočekuje svoga Pohoditelja gostoljubivošću srca i duše. Trči svojoj ženi Sari s porukom: *Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna! Zamijesi i prevrtu ispeci!* Kad se Abraham vratio svome gostu, zapitaju ga: Gdje ti je žena Sara? I odmah – još prije Abrahamova odgovora – najčudesnija blagovijest, koja će promijeniti Abrahamov život i donijeti u nj nečuvano svjetlo i radost: *Dogodine u ovo doba vratit ću se k tebi i tvoja će žena Sara imati sina*. Nitko mu

nije mogao dojaviti ništa veće ni poželjnije. Bog čudesno obećava, On će još čudesnije i ispuniti svoje obećanje!

Pavao opisuje svoju radost, koja nam izgleda – ili može izgledati – čudesna i nerazumljiva! Zašto? Jer se Pavao raduje patnji i trpljenju – što obično kod ljudi nije slučaj. *Radujem se sada, dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam, što nedostaje mukama Kristovim*. Pavao se raduje trpljenju, a mi bismo pobjegli od trpljenja što dalje. Ipak! Pavao je na pravome putu! On želi svoj životni put proći "domovinom" trpljenja. Želi biti sličan Spasitelju koji je

zemljom prošao križnim putem! U Evanđelju je Isus gost u kući sestarâ Marte i Marije. Svaka ga od njih dvije poslužuje na svoj način. Marta je sva u pokretu – za ovakva gosta marno i s ljubavlju sprema svečani doček. Zato se i obraća Isusu da rekne njezinoj sestri Mariji neka joj pomogne. A Isus će joj – ona se tome nije ni nadala: Marija već poslužuje, **slušajući Riječ**. Divne li Isusove geste! Hvali obje sestre! Martu prešutno, Mariju izričito! Prevedeno: Marta, tvoje je služenje divno! Marija je ipak izabrala bolji dio: ona **sluša** Isusovu riječ!

SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Prvi smo stavak ove današnje poruke čitali-slušali prošle nedjelje. Svom prijatelju Abrahamu Bog otkriva zašto je zapravo došao. Bog je na putu u Sodomu i Gomoru jer se o tim gradovima šire strašne vijesti: **nevaljala grješnost i grješna nevaljalost**! Sve se ovo odvija u čudesno-divnom razgovoru između Abrahama i Boga. Abraham – čuvši razlog Božjeg dolaska – postaje zagovornikom ovih gradova. Naslućuje da su Sodoma i Gomora na samom kraju svoga postojanja. Teško je reći kome se treba više diviti: Bogu, koji dozvoljava Abrahamu da s njim ovako razgovara; ili Abrahamu koji s čudesnom smionošću razgovara s Bogom, kao s prijateljem.

Odlomak *Poslanice Kološanima* prepun je kristološkog naboja. Pavao uspoređuje krštenike sa samim Kristom Isusom. Jer – po krštenju smo postali kristoliki! Trebalo bi stoga ovu Pavlovu tvrdnju nekako prevesti – i ponazočiti – u svoj život. Krštenjem se dogodila čudesna promjena: postali smo kristoliki, pokristovljeni; Božjega roda i posinjena Božja djeca! To čudo

i događaj premašuje sve ljudske mjere i razmjere koji bi nam se mogli dogoditi!

Današnje bismo evanđelje morali ispisati zlatnim slovima i izvršiti ga na zidove svojih stanova i kuća da ga što češće vidimo i čitamo. Zašto? Zato jer je ovo evanđelje definicija molitve! I definicija čovjeka-kršćanina! Isus je tako molio da su apostoli – gledajući ga u molitvi – poželjeli moliti. A je li itko ikada poželio moliti gledajući nas kako molimo? Isusova je molitvena poza jednostavno zanjela apostole, u njima je izazvala želju za molitvom. A Isus? Mjesto ikakve upute, pred njima je izmolio Očenaš! To bijaše Isusova uputa-škola! Jer – moliti se uči moleći!

OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Prvi je odlomak iz čudesne starozavjetne knjige koja se zove *Propovjednik*. Knjiga je sva na liniji zemlje, vremena i naše svakidašnjosti. Propovjednik se propinje i diže, želio bi doseći granice drugoga svijeta, i pronaći jasan odgovor za svoj život i postojanje na zemlji. To mu ne uspijeva jer ne može ni otići sa zemlje, a kamoli doseći nebeski svijet. Stoga mu je knjiga puna pesimizma, nedorečenosti i neizvjesnosti. Zato se često i naziva pesimističkom jer nema jasnih rješenja. Ipak! U njoj je čudesnom jednostavnošću kazano: postoje

dva svijeta – ovaj i onaj. Da živimo sada i da smo budućnici. Sadašnje shvaćamo i dohvaćamo. A buduće nam ostaje nedohvatljivo – s onu stranu prostora i vremena!

Što nije uspjelo propovjedniku, uspijeva Pavlu koji je novozavjetnik i živi nakon Kristova misterija. Pavao svjedoči i kazuje našu novu dimenziju – darovanu na krštenju: postali smo novoga roda i uneseni smo u uskrсни svijet. Živimo ovdje i već smo građani novog uskrsnog svijeta. Stoga! *Ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite, što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.* Krštenjem smo doista priteljovljeni novom uskrsnom svijetu i postali novoga roda. Već smo budućnici! Ova je istina doista najzaboravljivija u našem životu. Živimo u staroj prošlosti iako smo krštenjem postali novi ljudi.

Isus je u evanđelju izričito na liniji naše krsne novosti. Nastupa kao novi Čovjek, učeći nas novosti života. Ta je novost budućnost, koja je krštenjem već počela. Nažalost, veze su sa starim svijetom prejake i zamagljuju novi svijet, čiji građani postadosmo.

DVADESETPRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas u Izaijinu odlomku koji je vele-spjev o Božjoj blizini i djelatnosti s ljudima. Bogu smo svi znani i njegovi, pa mu je i stalo da ga čujemo. Vodi nas zemljovidno-povijesnom stranicom – kontinentima, krajevima i narodima. Čitajte ovo pred zemljovidnom kartom, zavirujući i u povijesne knjige i u *Bibliju*! Pred nama je sav ondašnji svijet. U to se podneblje – krajeve, narode, kulture i civilizacije rastrčasse Božji glasnici, noseći poruku. Tko god je željan čuti Boga, ima šansu!

Da bi se dohvatilo i usvojilo ono Božje – a to je ono što po naravi pripada čovjeku – traži se stega i disciplina. Isto tako je čovjeku potrebno umijeće života da se ne izgubi nebu i Božjim sadržajima.

DVADESETDRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas u odlomku Izraelove mudrosne rječitosti. U ovom je kratkom odlomku starozavjetni mudrac ubrao pet različitih cvjetova i složio ih – kao buket drevnoga mudroslovlja. Zadivljeni smo pred ovom ikebanom starozavjetnog mudroslovlja! Cvjetovi su zapravo oznake kvalitete, kreposti ... koje ne bismo smjeli zaboravljati, nego ih u sebi skupljati i sabirati. **Prvi** cvijet je zapravo dvocvijet: krotkost i poniznost zajedno. **Treći** je cvijet djelovanje ili čovjekov čin. **Četvrti** je cvijet opis ohola čovjeka. A **peti** je smiraj čovjeka nakon teška i naporna dana. Čitajući ovaj odlomak Sirahove knjige, svatko ima šansu tražiti i pronalaziti sebe. Ili se uopće ne naći u ovom opisu – jer je na stramputici; krivim putem hodočasti ovim svijetom.

Odlomak je *Poslanice Hebrejima* čudesno divna povelja o nama i našem kristolikom življenju. Nismo više starozavjetnici kad pristup k Bogu bijaše uz grmljavinu ... Postadosmo djecom Bož-

Isus je u evanđelju na putu – kao jedinstveni Učitelj svijeta. Netko ga od suputnika pita: Je li malo onih koji se spasavaju? Isus mu odgovara drukčije nego što je pitalac očekivao. Mjesto broja spašenih, Isus uči kako treba živjeti. Pred svakim su uska vrata! A to znači: važnije je hodočasnički živjeti za nebeski svijet i u nebo ući, negoli znati koliki je broj spašenika; ili onih koji ostadoše bez spasenja. Isus to i pojačava, naglašava prisposobom koju svatko razumije. Slušatelja dovodi pred vrata koja mogu biti otvorena ili zatvorena. Ako i kad su otvorena, ulaz je slobodan. A kad su zatvorena, ostaje se pred vratima i bez spasenja.

jom i s Bogom smijemo izbliza drugovati i prijateljevati, a ne kao starozavjetnici biti u strahu i ostajati daleko. Odlomak je prava blagovijest o našem pozivu u Božje blizine.

Evanđelje dovodi Isusa iz sinagoge u kuću farizejevu na objed. Dok bijaše u hramu, bio je učiteljem. To nastavlja biti i u farizejevoj kući. Uči pozvane kako im se vladati. Uči i pozivatelja kako se i on mora vladati: svakome, dakle, pokazuje pravi put! Pozivatelji trebaju zvati i pozivati siromašne, zaboravljene, jadne... A pozvani ne smiju zaboravljati temeljnu krjepost – poniznost. Ona se često zaboravlja i ostavlja pred vratima. Uz to još! Pozivatelji trebaju uvesti u zajedništvo stola i one koje nitko ne zove, a ne samo one koji su prije bili njih pozvali. Tako se, naime, nebo ponazočuje na zemlji i Božji mentalitet uspostavlja među ljudima. Sve drugo je ili oholost ili prijezir drugih ili zlo oko ...

DEVETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas u *Knjizi Mudrosti*, koja nas vodi u onu noć kad je Božji narod bio spašen, a njegovi neprijatelji netragom nestali. Čudo Božjega zahvata u povijest! Spasavajući svoj narod, netragom je izbrisao neprijatelje. Spasenje, dakle, uvijek stiže od Gospodina onima koji svoje nade vezuju uz njega!

Slijedi proglas najljepše i najdivnije himne vjeri koju donosi i čuva *Poslanica Hebrejima* u jedanaestom poglavlju. Proglas je svečan i pravo je čudo poruke. Nabraja osobe, zahvate i čudesa kojima Bog iskazuje dobročinstva svojim. Time uči i poziva sve nas da budemo u svim svojim situacijama vjernici koji se uvijek i svagdje oslanjaju na Boga; uz njega ve-

zuju svoje živote i od Boga očekuju sve u ovom i u budućem svijetu! Barem je lijepo poželjeti: da netko ovo jedanaesto poglavlje nauči naizust kako bi mu svijetlilo i bilo nadom na životnome putu!

Luka nas čudesno-divnim slikama i savjetima uvjerava da smo već ovdje i sada novi ljudi. Prošlost je uminula, a mi – budućnici. Uči nas da se ne držimo starih navika koje su baština staroga Adama. Mi smo se krštenjem otisnuli na pučinu uskr-sne novosti i nebeske stvarnosti! Staro je prošlo i nestalo, a novost je već u nama! Isus nas uči da živimo kao novi ljudi – uskrsnici. Budemo li uskrsnici-budućnici i živjeli kao novi ljudi, onda je svejedno koliko ćemo godina na zemlji živjeti.

VELIKA GOSPA – UZNESENJE BDM

Slavimo najveći Marijin blagdan – njezino uznesenje na nebo. Najsvečaniji finale ljudsko-kristolikog života! U tajni Marijina uznesenja otkrivamo i čitamo smisao i cilj ljudskoga života. Čovjekov život na zemlji nije drugo doli hodočašće u nebo i nebeski svijet. To nam kazuju i današnji sveti tekstovi. Odlomak Ivanova *Otkrivenja* otvara pred našim očima nebo i pokazuje uzvišenu nebesku pojavu – *Žena zaodjenuta suncem*. Ona je zapravo pret-hodnica i predstavnica ljudskoga roda koja je sa zemlje stigla u nebeski svijet. Stoga je najsigurnija učiteljica svim hodočasnici-ma u nebo i nebeski svijet.

Pavao nas vodi u novi svijet u koji se stiže iz staroga svijeta. Novost na starom svijetu dolazi i dotječe po Isusu Kristu. Kao što su sve bijede i nevolje na ovome svijetu stigle po starom Adamu, tako život i nebeskost stiže k nama po novom Adamu – Isusu Kristu! Pred nama je egzistencijalni izbor: ili biti i živjeti po Isusu Kristu – kristoliko; ili ostati na liniji staroga Adama – u bijedi i nevoljama, bez cilja i budućnosti! Krist je zato stigao na zemlju i utjelovio se da nam bude Posrednik, Vođa i Učitelj.

Evanđelje je Marijino hodočašće rođakinji Elizabeti – tri dana hoda od Marijina Nazareta do Ain Karima. Kad je stigla k Elizabetinoj kući, na samom pragu, zbiva se i događa ovo današnje evanđelje. A ono je **velespjev** dviju rođakinja i majki – Elizabete i Marije. Čim je Marija pozdravila Elizabetu, Elizabeta je uzvratila – velespjevom! A kad je Elizabeta završila svoj hvalospjev, otpočela je Marija svojim koji postade svakodnevnim molitvom Crkve.

SUSRET KATOLIČKIH GIMNAZIJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Izobrazba na temeljima kršćanske civilizacije

U prigodi svetkovine Pedesetnice održan je 22. svibnja u Požegi, treću godinu zaredom, susret profesora i učenika katoličkih klasičnih gimnazija iz Požege i Virovitice.

Program je započeo u crkvi sv. Lovre gdje se biskup dr. Antun Škvorčević susreo s klasičarima te ih sve pozdravio na čelu s ravnateljima Pavlom Filipovićem i Ivicom Šohom. Upoznao ih je s poviješću crkve sv. Lovre u kojoj su se uvijek oku-

pljali mladi, počevši od 1699. godine kada su isusovci osnovali gimnaziju u Požegi, zatim požešku Akademiju pa orfanotrofij, konvikt, sve do osnutka Požeške biskupije, koja je naglasak svoga pastoralnoga djelovanja stavila na odgoj i obrazovanje mladih. Osnivanje katoličkih škola, dodao je biskup, ima za cilj pružiti mladima na ovim prostorima mogućnost izobrazbe na klasičnim i kršćanskim nasadima koji su korijen naše civilizacije.

Potom je u crkvi sv. Lovre slavljena sveta misa koju je predvodio Ivica Žuljević, rektor istoimene crkve. U homiliji je predsjedatelj slavljajući progovorio mladima o istinskim životnim vrijednostima te važnosti njegovanja zajedništva u svakodnevnom životu. Podsjetio je na svetkovinu Pedesetnice i pozvao mlade da otvore svoje srce Duhu Svetom kako bi hrabro mogli širiti Isusovu poruku spasenja.

Nakon euharistijskoga slavlja susret je nastavljen u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje se svaka škola predstavila kratkim programom. Virovitičani su kroz pjesmu dokazali svoja glazbena umijeća, audiovizualnom prezentacijom prikazali sve što su u protekloj školskoj godini napravili te s ponosom predstavili prvi broj školskog lista „Lux“, a domaćini su se predstavili kroz igrokaz „Napasti“ koji je izvela dramska sekcija predvođena prof. Marijanom Čorluka.

U popodnevним satima održan je sportski dio susreta koji je završio projekcijom filma o grčkoj mitologiji „Sudar titana“. (I. I. • Snimio: Ivica Žuljević)

REKREATIVNO-DUHOVNI SUSRETI MINISTRANATA U VELIKOJ

Ministrant treba biti uzoran u crkvi, obitelji i školi

Pišu: Ivica Žuljević i Ljiljana Marić • Snimio: Tihomir Ivčetić

U Pastoralnom centru sv. Augustina u Velikoj nedaleko od Požege održavaju se i ove godine na početku ljeta tradicionalni rekreativno-duhovni grupni programi za ministrante iz župa Požeške biskupije koje organizira biskupijsko Povjerenstvo za duhovna zvanja i Povjerenstvo za ministrante. Ministrante inače vodi Danijel Engelman, povjerenik za ministrante sa suradnicima. Biskup Antun Škvorčević posjetio je 30. lipnja skupinu od tridesetak ministranata koja je tada bila u Velikoj. Izrazio je radost što nakon biskupijskog susreta

ministranata 26. lipnja ponovno može biti s ministrantima iz nekoliko župa. Podsjetio ih je na ljepotu njihove službe i istaknuo važnost njihovih susreta na različitim razinama po kojima se upoznaju, povezuju, sprijeteljuju i međusobno podupiru u služenju oltaru i uzornom životu u crkvi, obitelji i školi.

U odgovorima na pitanja ministranata biskup je protumačio kako se postaje svećenik, upoznao ih s mogućnostima koje im pruža Kolegij i Katolička klasična gimnazija u Požegi. Ministranti su biskupu posvjedočili svoje zadovoljstvo

»Kapljice« pomažu da se klica dobrote širi

Vjeronaučna družina »Kapljice« virovitičke Gimnazije Petra Preradovića osnovana je početkom školske godine i odmah je počela je malim projektima: od uređivanja panoa, organiziranja priredbi, radionica i izleta, a godinu je završila predstavljanjem vlastite mrežne stranice 21. svibnja. Taj su dan proglasili i Danom Kapljica. Najavili su da će se truditi pratiti sva važnija događanja u našoj biskupiji i školi te podupirati, poticati i organizirati zajednička druženja. Na taj način žele pomoći da se klica dobrote razvija i širi te pozivaju druge da im budu podrška u radu i ostvarivanju ciljeva. – U zajedništvu nijedan cilj nije dalek i nijedan križ pretežak teret – poručuju članovi vjeronaučne družine »Kapljice« koje se može posjetiti na www.kapljice-vc.net. (Tena Jović)

MISA ZAHVALNICA ZA POŽEŠKE SREDNJOŠKOLCE

Budite naraštaj koji se neće baviti negativnostima, nego dobrom

Piše i snimila: Ljiljana Marić

U drevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre 2. lipnja biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je misu zahvalnicu za požeške srednjoškolce uz koje su bili nazočni i njihovi ravnatelji, vjeroučitelji i profesori.

Na kraju školske godine, kazao je biskup u uvodu, treba zahvaliti roditeljima, učiteljima, a osobito Bogu. Istaknuo je kako uistinu imamo mnogo razloga Bogu kazati hvala: hvala zato što postojimo, zatim što imamo različite sposobnosti, među ostalima i sposobnost uma te za ono dobro koje se u svakom pojedinom ostvarilo.

U homiliji je biskup srednjoškolce podsjetio da svatko od njih ima mogućnosti odabrati kako će se postaviti u životu, hoće li više povjerovati dobru ili zlu. – Volio bih kada biste vi mladi u Požegi bili naraštaj koji krči neke nove staze. Naime, svi osjećamo kako je danas u Hrvatskoj puno toga negativnoga te kako se o

drugima govori i piše samo ono što je zločesto. Može li se tim putem nekamo stići? Neki misle da će postići zadovoljstvo ako drugome podmeću klipove i ako ga ocrnjaju, odnosno ako svoj nutarnji mrak očituju prema vani. Vi ste naraštaj koji u sebi ima mnogo mogućnosti, ali nađite u sebi dovoljno snage i prisebnosti da se oduprete zlu i negativnostima – poručio je mladima biskup Škvorčević.

Podsjetio ih je na mnoge njihove sposobnosti, a jedna od njih je moć ili sposobnost učenja. Međutim, upozorio je, ako se te mogućnosti i moći koje nam je Bog dao ne koriste, onda živimo na vrlo plitkoj razini. Svaku moć, poručio je, treba sagledati u sebi, računati na nju i vježbati se u njoj. Isto tako, kazao je biskup, trebamo se vježbati i u duhovnim dimenzijama naših moći. Dodao je da je najjača i najpotresnija moć koju imamo ljubav. Ona je zapravo sposobnost da se

možemo žrtvovati za druge. – Onaj tko se ne može žrtvovati za druge, taj je siromašan. Važno je mnogo toga učiniti u svome životu, ali nas Isus upozorava da je moć ljubavi najveća jer Bog je ljubav. Kada god se nađemo u toj razini, mi smo na najvećoj razini svoga postojanja – istaknuo je biskup.

boravkom u Velikoj i poželjeli da ovakvi susreti duže traju. Na kraju su zajedno zapjevali geslo nedavnog Susreta ministranata »Evo me, Gospodine, ti si me pozvao« i izmolili ministrantsku molitvu, a biskup im je podijelio blagoslov.

Povjerenik Engelman istaknuo je da je jedan od ciljeva ovih susreta da se ministranti nagrade za svoju službu i služenje uz oltar, ali i da se u njima pobudi duhovno zvanje. Susret ima i svoju odgojno-obrazovnu komponentnu. Tako su ministranti učili i o lijepome ponašanju u društvu, prilikom objeda i sl. Ministranti tijekom susreta imaju obavezu katehezu, odnosno duhovne razgovore, radionice, molitvu, ali i vrijeme za druženje, igru, sportske susrete. Svaki dan sudjeluju na svetoj misi te na pobožnosti krunice.

Iskustva ministranata

Krešimir Petar Putrić, učenik 6. razreda iz župe Bučje, ministrant je od prvoga razreda osnovne škole, a na susret u Veliku došao je prvi put. – Stvarno je bilo lijepo i na duhovnom dijelu i na sportskim i zabavnim druženjima. Posebno mi se svidio kviz iz vjeronauka te radionice. Svakako ću opet doći – istaknuo je Krešimir Petar povjerivši nam kako razmišlja da postane svećenik ili učitelj.

U Velikoj je bio i Marin Jaković, učenik sedmog razreda iz Voćina, koji je prošle godine bio prvi put na susretu ministranata. – Bilo mi jako lijepo pa sam odlučio doći i ove godine, a i sljedeće ću doći, odnosno sve dok se bude moglo dolaziti – kazao je Marin. On je ministrant pet godina.

Josip Lokner, učenik osmog razreda iz Slatine, na susretu je već treći put, od kada je počeo i ministrirati. Oduševljen je onim što je naučio na susretima, ali i upoznavanjem novih prijatelja i susretima s onima koje je već prije upoznao.

KLASIČARI SA ZAGREBAČKE ŠALATE U POSJETI POŽEGI

Učenici drugog razreda Nadbiskupske klasične gimnazije sa Šalate iz Zagreba, među kojima su i sjemeništarci zagrebačkog Međubiskupijskog sjemeništa, pod vodstvom svojih razrednica Vesne Batistić-Fačini, s. Nevenke Jurak, Marine Čubrić i Karmele Brčić-Đapić te uz duhovnu pratnju vlč. Danijela Engelmanna posjetili su 21. svibnja grad Požegu.

Razgledali su njezine povijesno-kulturne znamenitosti te među ostalim posjetili katedralu sv. Terezije. U crkvi sv. Lovre, koja je u sastavu Biskupskog doma, primio ih je biskup Antun Škvorčević. U prigodnome predavanju biskup je istaknuo kako postoji snažna povezanost između sjemeništa i gimnazije na Šalati i Požegi, osobito po orfanotrofiju, odnosno konviktu koji je sve do 1946. godine djelovao u zgradi sadašnjeg Biskupskog doma. Spomenuo je učenicima da su se odgajanci te ustanove duhovno izgrađivali upravo u crkvi sv. Lovre te im je poželio da na svoj način budu dionici duhovne snage koju je Bog tijekom stoljeća ovdje darivao mladim ljudima. Biskup im je potom predstavio povijest Crkve na požeškim prostorima i u samome Gradu, predstavio im je kulturnu baštinu crkve sv. Lovre i pripomenuo kako ona i danas služi svim požeškim srednjoškolcima za njihove duhovne susrete.

Šalatski klasičari posjetili su Katoličku osnovnu školu i Katoličku klasičnu gimnaziju u Požegi, gdje su ih primili ravnatelj Ivica Žuljević i Pavle Filipović. Vrlo su se srdačno susreli i s učenicima katoličke gimnazije, poželjevši sudjelovati na njihovoj nastavi, a mali prvašići razdragano su ih primili u svoju učionicu otpjevavši im pjesmu dobrodošlice. Zagrebački će se klasičari s radošću sjećati ovih susreta i Požegi. (I.L.)

BISKUP ANTUN OBIŠAO ŽUPE I OBITELJI NASTRADALE U POPLAVAMA

Svjedočenje vjerničkog zajedništva u nevolji i pružanje materijalne pomoći

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Goran Lukić

Zbog poplava koje su zahvatile Slavoniju biskup dr. Antun Škvorčević uputio je 3. lipnja *Pismo vjernicima* u kojemu, među ostalim, upozorava na štete koje je tih dana prouzročila dugotrajna i obilna kiša. Pismo je vjernicima pročitano u nedjelju 6. lipnja kada su se i skupljali novčani prilozu u župama biskupije.

Novi životni tereti

Tako je mnogim osiromašenim slavonskim ljudima dodijeljeno nositi nove životne terete. Svima pogođenima poplavom izražavam svoju duhovnu blizinu i solidarnost, posebno onima na području Požeške biskupije, u podravsko-slavonskom dijelu, na štokom kraju, sljevu rijeke Orljave i posavskom dijelu. Ujedno od srca zahvaljujem svima koji su stradalnicima u najtežem trenutku već pritekli u pomoć – stoji među ostalim u pismu. Biskup zatim poziva vjernike da još jednom iskažu svoju vjerničku solidarnost.

Božja solidarnost i ljubav

Duboko vjerujem da će i u ovoj prigodi ponovno u našoj biskupiji progovoriti vjernička solidarnost jednakom osjetljivošću i žarom kao i u dosadašnjim sličnim slučajevima. Na solidarnost snažno upućuje i svetkovina Tijelova koja u središte naše vjerničke pozornosti stavlja euharistijsko otajstvo. Ono je svjedočanstvo Božje solidarnosti i ljubavi prema nama ljudima, prisutnost Isusova tijela položenog i krvi prolivene za nas, trajni poziv *Gledajte koliko nam je ljubav darovao Otac!* (1 Iv 3,1) i poticaj *Idi pa i ti čini tako!* (Lk 10, 37) – ističe biskup.

Pouzdanje u Boga
Dan prije čitanja pisma po župama, 5. lipnja, biskup Škvorčević je posjetio poplavljena područja u župi sv. Ivana Krstitelja u Crncu i župi sv. Petra Apostola u Bokšiću. U župi Crnac u pratnji župnika Tomislava Vučura posjetio je Staro Petrovo Polje u kojem je obišao najteže stradale obitelji Josipa Pleše, Marije Timek i Ivana Libla. Biskup ih je ohrabrio i potaknuo na pouzdanje u Boga i nadu da će štete biti nadoknađene i da će odgovorni učiniti sve što je potrebno da se poplava ne ponovi. Župnik Vučur pozvao je župljane na pokoru i molitvu. Svake večeri vjernici u sjedištu župe, po svim filijalnim kapelicama i obiteljskim kućama, okupljaju se na molitvu svete krunice, a u petak, 4. lipnja postili su o kruhu i vodi kako bi izmogli lijepo vrijeme.

Posljedice će se dugo osjećati

U župi Bokšić zajedno sa župnikom Matom Tokićem i tajnikom biskup je posjetio Zokov Gaj, selo koje je najviše nastradalo od poplave i u kojemu je dio kuća i dvorišta još uvijek bio pod vodom. Potom se uputio u mjesnu kapelu Presvetog Trojstva gdje se pomolio za sve žrtve poplave. Svratio se k obitelji Zlatka i Biljane Čiš koja je vrećama pijeska uspjela zapriječiti da im voda ne uđe u kuću.

Idućeg dana, 6. lipnja, biskup je posjetio župu Gospe Fatimske u Lužanima gdje su brojne obitelji ugrožene poplavom koju su prouzročile nabujale vode rijeke Orljave. U pratnji župnika Antuna Capana i tajnika Gorana Lukića posjetio je pet obitelji koje su pretrpjele najveće nevolje. Župnik je biskupu prikazao teško stanje koje je proživjela lužanska župa u svim svojim dijelovima. Svi biskupovi sugovornici požalili su se na slabo održavanje vodnih odvoda što je uzrokovalo poplave, kao i na retenciju Londže kod Čaglina, koja nije mogla zadržati svu nabujalu vodu, nego se ona prelila u Orljavu nanijevši velike štete u svom donjem toku. Spomenutim obiteljima kao i brojnim drugima voda je uništila vrtove i njive te će se posljedice poplave još dugo osjećati.

Biskup Škvorčević je rekao svim posjećenim obiteljima da im je svojim posjetom želio iskazati svoju blizinu i pažnju, pružiti moralnu potporu, posvjedočiti vjerničko zajedništvo u nevolji i upoznati se s konkretnim njihovim potrebama za materijalnom pomoći. Sve obitelji izrazile su biskupu zahvalnost i radost što ih je posjetio te im pružio ohrabrenje i utjehu.

Podjela pomoći

Biskup je župu Bokšić ponovno pohodio 23. lipnja zbog novih poplava, ovog puta u naselju Beljevini. U pratnji župnika Mate Tokića i tajnika Gorana Lukića najprije se pomolio u kapeli sv. Martina, preporučivši Božjoj dobroti sve prestrašene i nevoljom pogođene ljude. Posjetio je obitelj Zlatka i Gordane Hršak, u čiju je kuću ušla voda te im uručio prvu pomoć za saniranje šteta. Potom je posjetio župu Orahovica i zajedno sa župnikom Ivanom Štrbencem u Kutovima razgledao poplavljeni dio sela i porazgovarao s mještanima, a u Orahovici je posjetio obitelj Ane Mamule. U pratnji pleterničkog župnika Antuna Čorkovića te tajnika Gorana Lukića biskup je 29. lipnja posjetio već dva puta ove godine poplavljeni dio Pleternice. Posjetio je obitelj Ilije i Zdenke Baketarić kojima je voda prodrla u prizemni dio te sve u njemu uništila. Biskup je i njima uručio pomoć. Sa zahvalnošću je spomenuo solidarnost vjernika biskupije koji su 6. lipnja ove godine u svim župama dali svoj novčani prilog za poplavljene, te tako omogućili da se može pružiti pomoć najugroženijima.

POŽEŠKA BISKUPIJA POMAŽE IZGRADITI ŠKOLU NA HAITIJU

Velikodušni čin solidarnosti s ljudima iz daleke zemlje

Piše: Ivica Žuljević

Kada je prije nekoliko mjeseci teški potres pogodio Haiti, biskup Antun Škvorčević uputio je otvoreno pismo vjernicima Požeške biskupije s naslovom: „Neka dopre do Haitija snaga naše molitve i svjedočanstvo naše ljubavi”. Vjernici su tijekom siječnja prikupili više od 300.000 kuna za stradele ljude na Haitiju. Novac je dostavljen na poseban račun Apostolske nuncijature na Haitiju. Ovih dana biskup Antun primio je dopis od apostolskog nuncija s Haitija mons. Auza Bernardita sa zahvalom za primljeni dar.

Nuncij među ostalim piše: »U ime onih koji će dar primiti, od srca zahvaljujem Vašoj Preuzvišenosti, svim svećenicima, redovnicima i vjernicima laicima Požeške biskupije za taj velikodušni čin solidarnosti. Dirnut sam činjenicom da pomoć dolazi iz jedne zemljopisno daleke zemlje, od ljudi velikog srca koje je doprlo sve do Haićana, do jučer gotovo nepoznatih, a danas smatranih braćom. Ako Vaša Preuzvišenost dopušta slobodu namjene na-

vedenog dara, upotrijebio bih 38.000,00 US dolara za izgradnju jednog hangara od 500 kvadratnih metara, podijeljen u šest razrednih učionica, svaka po 50 kvadratnih metara za školu Družbe sestara kćeri Božje ljubavi u barakaškom naselju Cité Soleil. Nastojim darovati im za školu od 1350 djece dva takva hangara (12 učionica). Drugi hangar platit će jedan drugi dobrotvor. (...) Ostatak novca bih stavio u fond koji oblikujem da bih pritekao u pomoć za 253 haićanskih postulanata i no-

vaka za redovničko zvanje, kojih se veći dio trenutačno nalazi pod šatorima ili je poslan u provinciju zbog toga što je najveći dio formacijskih kuća u glavnom gradu Port-au-Princeu razoren.«

Ovim darom vjernici Požeške biskupije nastavili su niz karitativnih akcija prigodom teških nesreća u svijetu, očitujući tako katoličku širinu i svjedočeći vjernost Isusu Kristu koji trpi u nevoljnima. Prethodne akcije bile su prošle godine za žrtve potresa u L'Aquili i na Sumatri u Aziji.

Pomozimo da svi imaju kruha svagdanjega

Caritas Požeške biskupije šestu godinu zaredom organizira akciju Žetva tijekom koje se prikuplja pšenica. Ovom akcijom, kako ističe Saša Paveljak, ravnatelj biskupijskog Caritasa, želimo zahvaliti za primljene plodove zemlje te se prisjetiti onih kojima treba naša pomoć.

– Svakodnevno smo svjedoci teške gospodarske i socijalne situacije u kojoj mnogi ostaju bez posla i redovitih primanja. Uz te nedaće mnoge obitelji su pogodile i elementarne nepogode. U toj situaciji poziv na kršćansku djelotvornu ljubav – Caritas dobiva poseban značaj u životu svakog kršćanina. Pomoći čovjeku u potrebi istinsko je svjedočanstvo ljubavi i ne mjeri se količinom pomoći u kilogramima i metrima, nego veličinom srca i osjetljivošću. U vrijeme žetve, kada skupljamo plodove zemlje i ljudskih ruku, pozvani smo u zahvalnosti Bogu sjetiti se siromašnih, onima kojima je potrebno ono najosnovnije – kruh – poručuje Saša Paveljak. Zahvalio je svima koji su se prijašnjih godina velikodušno uključivali u ovu akciju.

Prošle godine u akciji Žetva prikupljeno je 15 tona pšenice koja je samljevena u brašno te podijeljena svima kojima je takva pomoć bila potrebna. (H. T.)

Prodajom satova pomažu siromašne odlikaše

Caritas kaptolačke župe sv. Petra i Pavla pokrenuo je zanimljivu akciju prodaje satova s motivima župne crkve izvana i iznutra te iz zraka kako bi namaknuli potrebna sredstva za pomoć najpotrebitijima u svojoj župi. Fotografije s motivima crkve za Caritas besplatno je napravio fotograf Tihomir Ivčetić iz Vetova, a obradila ih je i pripremila, također besplatno, fotografska radnja Šunjo iz Požege. Satove su volonteri prodavali na blagdan zaštitnika župe sv. Petra i Pavla i nedjelju prije i poslije toga blagdana.

– Ovaj put novac ćemo iskoristiti za nagrade djeci koja su završila srednju školu odličnim uspjehom i upisali se na fakultet te onima koja su već godinama odlični studenti usprkos slabom imovinskom stanju – istaknula je Manuela Čakalić, predsjednica kaptolačkog Caritasa, ujedno zahvalivši svima koji su bilo kakvim prilogom ili gestom pomogli sve dosadašnje akcije i imali razumijevanja i ljubavi za druge. (Lj. M. • Snimio: Tihomir Ivčetić)

Obnovljen rad Caritasa u župi Davor

Na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije, 31. svibnja, obilježen je prvi Dan Caritasa župe Davor koji je ove godine, na poticaj župnika Marijana Đukića obnovljen i započeo s intenzivnijim radom. Iako su župljani Davora oduvijek samoinicijativno organizirali različite akcije pomoći braći u potrebi, službeni početak karitativnog djelovanja u župi Davor seže u 2001. godinu kada je osnovana Karitativna grupa u koju je bilo uključeno sedamdesetak učenika osnovne i srednje škole. Kako su s vremenom srednjoškolci otišli na studij u Zagreb i druge gradove, osjetila se velika praznina u radu župnoga Caritasa. Stoga je ove korizme ponovno pokrenut rad župnoga Caritasa i

uključilo se petnaest gospođa koje su svoje slobodno vrijeme odlučile iskoristiti za pomoć najpotrebitijima u župi. Do sada je organizirano niz akcija među kojima je bilo i sakupljanje hrane za potrebe središnje Caritasove kuhinje naše biskupije u Požegi. Prvi Dan Caritasa župe Davor obilježen je akcijom sakupljanja odjevnih predmeta. Pun kamion odjeće koju su donirali župljani poslan je u Vinkovce za potrebe tamošnjeg Caritasa. Odlučeno je da će se 31. svibnja svake godine obilježavati kao Dan Caritasa župe Davor, a u duhu pokorničkih slavlja na taj će se dan svake godine prikupljati materijalna sredstva za potrebe župnoga Caritasa. (Ivan Benić)

OBITELJI ALOJZA I RUŽICE KOVAČEVIĆ IZ REŠETARA U MINUTAMA SE ŽIVOT OKRENUO NAOPAČKE

Otac petero djece koji je postao invalid čezne za zdravljem, ali ponajviše za Bogom

Piše: Višnja Mikić • Snimila: Ivanka Herceg

Toplo lipanjsko poslijepodne ispunilo je dnevnu sobu obitelji Kovačević u Rešetarima. Glava obitelji, Alojz, s Biblijom je u ruci. Supruga Ružica, došla s posla i ne zna kamo bi prije. Marija, učenica 7. razreda, pomaže u kuhinji, Antun, srednjoškolac, hrani zečeve, prvopričesnik Tomislav „šmugnuo“ je u dvorište dok 22-godišnji Marijan studira. Do prije tri i pol godine mir i sklad u obitelji, a tada se Kovačevićima svijet potpuno okrenuo.

Alojz je bio načelnik općine, pjevač u župnom zboru, čovjek koji je pomogao gdje god i kome god je mogao. A onda – šok za sve! Od zdravoga čovjeka u naponu snage, za samo 15 minuta pretvorio se u invalida. Stradala je štitna žlijezda, a doživio je i infarkt ledne moždine, ostao nepokretan, trajno vezan uz invalidska kolica.

Navikli na skromnost

– Cijeloga sebe uložio sam u odgoj i podizanje djece, zajedno sa suprugom, u napredak općine i mjesta življenja. Bolest me iznenada pogodila i teško je živjeti uz staru majku, koja sada ima 85 godina, potpuno vezan uz suprugu i petero djece – svi studenti ili đaci. Samo me je vjera sačuvala do danas na životu. Molim Gospodina da mi skрати dane patnje i udijeli zdravlje, prije svega da imam zdravo srce ispunjeno Bogom. Hranim se Božjom Riječju. Bude padova, ali uvijek se ponovo dižem. Gospodin mi je kroz Sveto pismo

dao nadu u ozdravljenje. Ja vjerujem svom Gospodinu – kaže Alojz i ispija s nama šalicu kave, što svakodnevno čini i sa suprugom kad ona stigne s posla.

Budući da supruga sama radi, a Alojzu su potrebni lijekovi i liječnički pregledi, učenicima i studentima osnovno za školovanje, obitelj živi vrlo skromno štedeći gdje god stignu. Kažu da su i prije navikli živjeti skromno, ali sada se mora još skromnije. Veliko bi im olakšanje bilo kada bi najstarija kćerka, 25-godišnja Jelena, dobila posao. Alojz dodaje da bi mu možda pomoglo liječenje u Americi, ali na to ne može ni pomisliti jer je to za njega financijski nedostižno. – Najveća podrška mi je obitelj, posebno supruga, koja me presvlači i pomaže oko osobne higijene – kaže Alojz napominjući kako su ga u početku prijatelji više posjećivali, a sada su ti posjeti sve rjeđi. Dok je pjevao u crkvenom zboru i mogao redovito ići na probe, bio je ispunjeniji. Sad ga povremeno odvezu na misu, što je naporno i njemu samom i supruzi, ali Gospodin mu je, kaže, stalno u srcu. Posebno ističe kako mu je uz obitelj velika pomoć i župnik Luka Slobodanac.

„U smirenu uzdanju snaga je vaša!“

Problem mu je kretanje po kući u kolima, koja su šira od dovratka, tako da bi, kaže, bila nužna adaptacija prostorija, što je sada nemoguće. Grad Nova Gradiška, koji njeguje prijateljstvo s njemačkim gradićem Herzogenaurachom punih 30 godina, nabavio mu je električna invalidska kolica za kretanje po vani, pa je vrlo je zahvalan Marku Lončaru i prijateljima iz spomenutog grada, ali i novogradiškom upravnom odjelu društvenih djelatnosti i prof. Mariji Karlovčan Subić.

– Već četvrtu godinu trpim. U početku nisam mogao rukama ništa, sada mogu pisati, držati knjigu, telefonirati. Gospodin najbolje zna zašto mi je namijenio ovakvu kušnju, ali ja svoju patnju svakodnevno prikazujem Bogu i Nebeskoj Majci i znam da me oni neće zaboraviti – ističe Alojz. Svaki dan pomaže i djeci u pisanju zadaća, a svakodnevno vježba i s fizioterapeutom.

Dan mu je, kaže, ispunjen Bogom i čitanjem Svetoga pisma u kojem su mu neke rečenice postale prava duhovna okrepja. – Među tim rečenicama je i ova iz Ivanova evanđelja: „Zaista, zaista, ka-

žem vam, ako što zamolite Oca u moje ime, dat će vam. Do sada niste ništa molili. Molit ćete i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.“ Ipak, najsnažnija je ova: „U smirenu uzdanju snaga je vaša!“ – poručuje Alojz.

Naučit ću svirati orgulje

– Vjerujem u Božju milost i ozdravljenje. U crkvi sam pjevao otkad znam za sebe, stoga sam obećao Gospodinu, ako ozdravim, u znak zahvalnosti naučit ću svirati orgulje. U Bibliji sam na oko 365 mjesta pročitao riječi „Ne boj se!“ I ja se ne bojim! – ističe Alojz.

S Ružicom je u braku 25 godina. Bog im je, uz kušnje, podario petero prekrasne djece. Supruga je zahvalna Bogu što Alojz sada može micati rukama i služiti se njima jer su i one bile nepomične.

– Njegova nagla bolest za mene je bila strašan šok. Morala sam preuzeti ulogu glave kuće, brinuti o financijama, djeci, staroj baki. Sve što smo godinama radili zajedno i o čemu smo zajednički vodili brigu palo je na mene. Psihički sam to preteško prihvatila. Nakon mjeseci tuge, bola i suza u meni se nešto prelomilo. Počinjem drugačiji život koji sam prihvatila, nosim se s obvezama obitelji, a Bogu zahvaljujem što je Alojz ostao živ, moglo se dogoditi i ono najstrašnije. Jedina u obitelji radim. Kologice na poslu pune su razumijevanja jer često moram zakasnuti na posao ili otići ranije s posla – ističe Ružica. U ovome trenutku najveća pomoć bila bi im zaposlenje kćerke.

Uvjeren je kako je Isus taj koji joj pomaže nositi križ. U znak zahvalnosti cijela obitelj uvečer moli krunicu te čitaju Sveto pismo, a nedjeljom su svi na misi.

ČETRNAESTEROČLANA OBITELJ ANDRIJEVIĆ IZ ŽUPE SKENDEROVCI

Ne bojimo se nikakve krize jer vjerujemo da Bog misli na svakoga

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Odlučiti se za drugo ili treće dijete u današnje krizno vrijeme za mnoge obitelji već je pitanje rizika, ali ne i za obitelj Brune i Dominike Andrijević iz Brđana, naselja koje pripada župi sv. Ane u Skenderovcima. Iako su već imali jedanaestero djece za 25. godišnjicu braka poželjeli su rođenje blizanaca. Ta im se želja i ostvarila, ali nažalost jedan od blizanaca je umro, a sedmomjesečni Lovro danas je radost cijele obitelji. Maloga Lovru krstio je biskup dr. Antun Škvorčević 8. Lipnja 2010. godine.

Jedni drugima uvijek na pomoći

– Ne bojimo se nikakve krize jer vjerujemo da Bog misli na svakoga. On uvijek nađe

načina da čovjeku pošalje potporu kako bi se u svakoj situaciji imao na koga osloniti. Tko vjeruje u to, ne treba strahovati za sebe i svoje niti će mu što nedostajati. Imamo sve najnužnije što nam je potrebno. Najviše nam treba zdravlja, nadam se da ćemo to imati – ističe 42-godišnja Dominika, posebno ponosna na svoju djecu jer su svi odlični i vrlo dobri učenici, poslušni i jedni drugima uvijek na pomoći. Kada je s najmlađim Lovrom dva mjeseca bila u bolnici, u kući je, kaže, sve bilo na svome mjestu kao da je i ona bila u njoj.

Otac Bruno zaposlen je u požeškoj ljevaonici Plamen. Kaže da su željeli veću obitelj, ali nikada nisu pomišljali da će biti ovoliko brojna. Danas je i roditeljima i djeci drago što im je obitelj tako velika. U životu su ih pratile i teške nedaće, ali uvijek su na sve gledali s povjerenjem u Boga. Iz Banje Luke su izbjegli 1993. godine s četvero djece, sinovima Željkom (24) i Zoranom (23) koji već rade te kćerima Željkom (22) i Zoricom (21). U Požezi se rodio srednjoškolac Goran (16)

te osnovnoškolci Janja (14), Ivan (13), Anamarija (12), Anto (11) i Marijo (8) te još dvoje koji ne idu u školu – Josip (6) i nedavno rođeni Lovro.

Djeca nam za sada idu Božjim putem

– Bavimo se još i poljoprivredom. Proizvodimo hranu za vlastite potrebe, a dajemo i drugima. Nikakva pomoć nam nije potrebna jer imamo sve što nam je potrebno. Hvala dragom Bogu što nam djeca za sada idu Božjim putem, a nadamo se da ćemo i ove male izvesti na put čovječnosti – ističe 48-godišnji otac Bruno koji nema ništa protiv da obitelj primi još koje dijete.

Redovno su na nedjeljnim misnim slavljinama, svakodnevno se mole jer, kažu, molitva im daje snagu i pomaže da ostvare svoje ciljeve. – Posebno se molim Majci Božjoj i sv. Antunu koji je moj zaštitnik od djetinjstva jer sam rođena u župi sv. Antuna. Njemu sam zavjetovala svoju obitelj i djecu te mu na čast postim svakog utorka, a i moj Lovro se rodio i krstio u utorak – ističe Dominika. I za kraj ističe kako su za nju najveće bogatstvo obitelji ljubav i sloga, upravo ono čega ima u njihovoj obitelji.

Požeška zajednica na Europskom vijeću ZBS

Krajem svibnja u Mariji Bistrici je održan sastanak Europskog vijeća Zajednice bračnih susreta iz 13 europskih zemalja među kojima je bilo i 500 članova iz Hrvatske. Nazočni su bili i članovi Hrvatske zajednice bračnih susreta u Požeškoj biskupiji koja djeluje već šest godina i kroz koju je prošlo stotinjak bračnih parova. Tijekom rada Europskog vijeća predstavljeni su rad i aktivnosti članova Hrvatske zajednice bračnih susreta iz naše biskupije čiji su koordinatori bračni par Ljubica i Goran Thür te o. Zvonko Šeremet. Tom su prigodom članovi požeške Zajednice progovorili i o povijesti naše mlade mjesne Crkve. Posebno je predstavljeno svetište Gospe od Suza u Pleternici, a sudionici su za uspomenu dobili i mapu fotografija sa slavlja Devetnice Gospi od Suza. Inače, požeška Zajednica sudjelovala je i u pripremi organizacije Europskog vijeća, i to kroz Povjerenstvo za uređenje dvorane na čijem čelu je bila Željka Barbarić iz župe Pleternica. (V. Mikić)

Znak hrvatske budućnosti

Zahvaljujem vam što ste hrvatsku zemlju obogatili najboljim i najvećim bogatstvom te što ste ujedno Hrvatskoj darovali znak njezine budućnosti, pobjede života – poručio je biskup supružnicima Andrijević na krštenju njihova Lovre. Čestitao je supružnicima Andrijević što se nisu dali zvesti poteškoćama koje prate obitelji s brojnom djecom niti su dopustili da budu zahvaćeni kulturom smrti nego su se abrahamovskom «nadom protiv svake nade», vjerujući Bogu, ponovno opredijelili za život te im zahvalio za dragocjeni dar dvanaestoga djeteta.

Stjepan Franjić, vlasnik i direktor tvrtke Windor iz Buka

Uspješnost života mjeri se bogatstvom srca, a ne onoga što materijalno posjedujemo

Stjepan Franjić, vlasnik i direktor tvrtke Windor iz Buka, odrastao je u katoličkoj obitelji koja je prakticirala vjeru i zbog čega je, kaže, danas sretan čovjek.

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Djeci usaditi kršćanske stavove

– Vjeru koju sam dobio odgojem u obitelji poslije sam nadograđivao i učvršćivao kroz molitvu, ali i proučavanjem Svetog pisma. Vjera koju sam ponio iz obitelji nije ostala na djetinjoj razini, nego sam kroz život nastojao svoju vjeru upoznavati čitanjem i proučavanjem. Ali ta vjera ne bi bila prava bez molitve koja je ključna stvar u mom životu. Nitko ne može reći da vjeruje ako se ne moli, ako ne razgovara s Bogom. Za mene je vjera prije svega odnos s Bogom kroz molitvu – objašnjava Stjepan. U duhu vjere zajedno sa svojom suprugom Snježanom nastoji odgajati i svoje troje djece: Ivanu, odličnu studenticu četvrte godine kroatologije na Hrvatskim studijima, Antu, učenika prvog razreda Katoličke klasične gimnazije, i Mariju, učenicu petog razreda osnovne škole. Svojoj djeci, ali kada je to prigoda i drugoj,

nastoji usaditi kršćanske stavove o životu koje je posebno važno imati u današnjem društvu kojim vlada samo novčana dobit. Ono što čovjek ima materijalno već sutra bez toga može ostati, ali ono što čovjek ima u srcu, objašnjava Stjepan, jedino je bogatstvo koje može prenijeti i na »drugu obalu života« i po tome bogatstvu mjerit će se uspješnost njegova života.

Svakodnevna molitva krunice

Unatoč velikim poslovnim obavezama Stjepan svake večeri stigne izmoliti krunicu te pročitati nešto iz Biblije. To ga i obogaćuje i nosi u susretu s drugim ljudima. – Evanđelje nastojim živjeti i u odnosu sa svojim radnicima i poslovnim partnerima i sa svima onima koje svakodnevno susrećem. Teško je sve te stvari uskladiti u današnjem vremenu jer je velika većina ljudi daleko od vjere kojima su u životu ciljevi uglavnom materijalni i statusni – kaže Stjepan dodajući kako smatra da je materijalizam koji prevladava u današnjem društvu daleko opasniji od komunizma jer je teže prepoznatljiv kao opasnost. Zbog toga ga žalosti što današnji vjernici nisu dovoljno prepoznatljivi u društvu.

Kvaliteta proizvoda

Njegova tvrtka Windor postoji od 1992. godine i bavi se proizvodnjom stolarije. Djeluju pod motom: Znanje je prirodnim bogatstvima dati novu dimenziju i

time im povećati vrijednosti. U skladu s tim motom razvili su seriju energetske učinkovitih prozora i vrata koje karakteriziraju dugotrajnost, funkcionalnost i moderan dizajn. Sve skuplji fosilni energenti i zahtjevi za manjim gubitcima energije iz objekata postavili su njihov glavni cilj: razvoj i usavršavanje energetske učinkovitih profila za građevinsku stolariju. Od osnutka tvrtke razvijaju vlastite prozorske profile od aluminija i drveta.

– Naši proizvodi zadovoljavaju visoke kriterije toplinske, atmosferske i zvučne izolacije koji se propisuju za niskoenergetske i pasivne objekte. Umijeće stručnjaka koji nadziru i upravljaju procesom proizvodnje počinje spoznajama o vrijednosti zemlje, održivosti prirodnih bogatstava i resursa, a tek se potom nastavlja najnovijim tehnološkim dostignućima. Široka znanja i dugogodišnje iskustvo našeg tima ugrađeni su u svaki djelić naših proizvoda. Kontinuirano obrazovanje zaposlenika te uvođenje suvremene tehnologije i materijala naše su proizvode doveli u sam vrh po kvaliteti izvedbe, dizajna i energetske učinkovitosti – ističe gosp. Franjić. Njegova je supruga Snježana zadužena za financije tvrtke, a brat Zoran za proizvodnju.

Ključ uspjeha su ljudi

Ključ uspjeha tvrtke su ljudi, objašnjava Stjepan. Zadovoljan je što su se u njegovoj tvrtki ljudi tako posložili da funkcioniraju kao jedna obitelj. Ako svi ljudi u tvrtki nisu svjesni da su oni vrijednost bez koje se ni jedan posao ne može odraditi, onda je uzaludan trud manjine koja vodi tvrtku. U Windoru već duže vrijeme radi 30 zaposlenika koji na vrijeme dobivaju svoju plaću unatoč krizi.

O visokoj kvaliteti koja zadovoljava svjetske kriterije govori i podatak da polovicu proizvodnje tvrtka Windor izvozi, i to već godinama. Prošle godine tržište su proširili na Italiju i Nizozemsku, a u tijeku su pregovori i za izvoz u Švedsku. Već deset godina tvrtka uspješno svoje proizvode plasira i u Izrael. Izvoz koji žele povećati na 80 posto proizvodnje smanjit će im, kaže, rizik naplate koju je kod nas sve teže realizirati te povećati stabilnost poslovanja.

Osposobiti funkcioniranje gospodarstva

Dok traje sindikalna akcija oko izmjena Zakona o radu, Stjepan Franjić smatra da bi trebalo nešto učiniti i na zaštiti gospodarstvenika, odnosno da se osposobi pravni sustav kako bi i gospodarstvo moglo funkcionirati. – Uvijek se zauzimam za radnika, da on bude plaćen za svoj posao, ali u ovom trenutku ne postoji odgovoran sustav koji bi zaštitio gospodarstvenike da mogu naplatiti svoje proizvode koje su isporučili. Naime, ako ih ne naplate, neće moći ni radniku dati plaću – ističe Franjić.

Župa Uznesenja BDM i sv. Nikole biskupa u Jasenovcu ove godine obilježava 300. obljetnicu osnivanja. Središnja proslava bit će u kolovozu, na blagdan Velike Gospe kada se i inače svake godine u ovom mjestu na Savi okupe tisuće vjernika. Obljetnica se veže uz godinu protjerivanja Turaka iz tih krajeva no, postoje tragovi kako je župa u Jasenovcu postojala i ranije. Bila je u selu i drvena crkva s kamenim temeljima posvećena sv. Erazmu koja je srušena i ponovo izgrađena, a prva crkva od opeke sazidana je 1829. godine u baroknom stilu. Mještani su je posvetili sv. Nikoli. – Jasenovčani su bili brodari, tu je nekada bila i velika luka, pa stoga nije čudo što su za svog zaštitnika izabrali sv. Nikolu putnika. No, već prva crkva izgrađena od cigli imala je bočni oltar posvećen Uznesenju Blažene Djevice Marije. Ta je crkva već dugo za vjernike zavjetna crkva i na tisuće ih ovdje dolaze tražiti Gospin zagovor. Vezano je to uz događaj iz 1761. godine kada se graničar Marko Banić kupao u Savi i utopio, a nakon molitve njegovih roditelja Majci Božjoj oživio je. Od početka 20. stoljeća crkva ravnopravno nosi naziv sv. Nikole i Uznesenja Blažene Djevice Marije – objasnio je sadašnji župnik Mario Cimbal.

Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije i sv. Nikole biskupa u Jasenovcu slavi 300. obljetnicu

»Mladima treba posvetiti pozornost jer oni su budućnost župe i Crkve«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Zdravko Sever

Sve je manje rođenih, a sve više umrlih Jasenovčana

U jasenovačkoj župi sada živi oko 1500 katolika, a filijale ima u selima Košutarica, Tanac, Višnjica, Uštica i Mlaka. Većina stanovništva su starosjedioci koji su se nekada bavili stočarstvom i poljoprivredom i sada su mnogi posao potražili u državnim službama te u nekoj od triju pilana i pet šljunčara.

– U župi ima i mladih i starih ljudi, ali nažalost, statistički podatci govore kako je sve više ovih drugih i da župa polako 'umire'. Prošle godine imali smo 13-ero krštene djece, sklopljeno je pet brakova, a umrla je 21 osoba. Slično je bilo i 2008. godine kada je bilo 14 krštenih, četiri vjenčana para i 26 umrlih. Podatci za 2007. još su porazniji jer smo imali samo devet krštenih i čak 34 umrlih. Ipak, zadnjih se godina dosta govori o otvaranju industrijske zone, najavljena je gradnja nekih proizvodnih hala pa se nadam kako za ovaj kraj i ljude ipak ima neke budućnosti – dodao je župnik Cimbal. U dugoj povijesti jasenovačke župe posebno tragične bile su godine nedavnog Domovinskog rata kada je katoličko stanovništvo moralo izbjeći s drevnih ognjišta. Crkva je zapaljena, a zvonik srušen. Krovšte je u potpunosti izgorjelo i od nekad lijepe crkve ostali su samo nagorjeli zidovi. U vatri je oštećen stari oltar iz 1714. godine čiji je dio 1990. godine tek vraćen s restauracije, a kipove sv. Petra i sv. Pavla četnici su spalili kad su u crkvi pekli pečenu. Obnova crkve počela je 1995. godine i još uvijek traje. Proteklih su godina napravljeni krov i toranj, postavljen je i novi pod, podno grijače i nove klupe te ograda oko crkve. Prvi kat oltara s restauracije je vraćen 2008. godine, a restauracija drugih dvaju katova oltara trebala bi biti završena iduće godine. Na restauraciji su i dva bočna oltara posvećena sv. Fabijanu i Sebastijanu te Uznesenju BDM i propovjedaonica.

Više aktivnosti za vjernike srednjih godina

U župi Jasenovac djeluju veliki, dječji i zbor mladih koje vježbaju orguljašica Anita Đilas i vjeroučiteljica Melita Brajčić, potom grupa čitača te volonteri Caritasa. Na blagdan Velike Gospe, za koji se vjernici pripremaju kroz trodnevnicu, u Jasenovac dolazi između 1500 i 2000 vjernika, mnogi pješače do Jasenovca,

primjerice vjernici iz Novske i Bročice.

– U godinama koje slijede valja dovršiti obnovu crkve i urediti neke kapelice, a želja mi je uz čitače organizirati grupu koja će okupljati vjernike srednjih godina. Što se tiče mladih, u župi postoji jezgra na koju se mogu osloniti. Ti mladi redovito odlaze na križne putove, hodočašća i susrete mladih koji se organiziraju u župi ili dalje, kao nedavno u Zadru, no njima bih se ipak ubuduće želio još više posvetiti jer su oni budućnost naše župe i Crkve – ističe župnik Mario Cimbal.

Lik Gospe 'plakao' uoči rata

U povodu obljetnice osnivanja župe organizat će se i prigodna izložba, a župni zvonar i povjesničar amater Mića Mačković Skula priprema knjigu o župi u kojoj će biti zabilježena i narodna predanja o tome kako je Gospa pomagala Jasenovčanima. – Narod osim najpoznatijeg slučaja oživljavanja Nikole Banića spominje i kako je zagovorom Gospe ban Berislavić pobijedio Turke 15. kolovoza 1513. godine te kako im je Gospa uslišala molitve 1913. godine da prestane harati kuga. Pet je žena, uređujući oltar uoči blagdana 1991. godine, vidjelo da je Gospino lice orošeno što je protumačeno kako ona plače zbog događaja koji će uslijediti u ratu – ispričao je Mačković.

KONCERTOM U KATEDRALI OBILJEŽEN BLAGDAN SV. ANTUNA I ZAVRŠETAK SVEĆENIČKE GODINE

Život kao glazba Božje ljubavi

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Duško Mirković

Nesvakidašnjim koncertnim programom, koji u ljepoti glazbe slavi neizrecivo duhovno bogatstvo Crkve kroz minula stoljeća, u katedrali sv. Terezije predstavio se pod ravnanjem maestra Alena Kopunovića Legetina katedralni zbor Požege sa solistima. Dok je prvi dio programa spajao istočnu i zapadnu glazbenu baštinu kroz liturgijske napjeve *a capella* u rasponu od gregorijanske melodike, starobizantskih i renesansnih napjeva do živućih majstora poput Uhlíkova harmonijskoga impresionizma, drugi je dio otvorio prostor zvuku novih katedralnih orgulja u ulozi liturgijskoga i koncertnoga glazbala.

Uz sopranistice Draženku Majić i Mariju Milinković, predstavila se i altistica Danijela Petrinić, tenor Kristijan Kostić te bariton Antonio Bogojević. Uz uskršne himne, vraćalo se i sakralnoj tematici klasične literature u djelima Bacha, Mozarta, Gounoda. Koliko su bogate zvučkovne mogućnosti Eisenbarthova glazbala, prikazala je i izvedba završne toccate Muletovih *Bizantskih skica* nadahnutih ljepotom arhitekture i unutrašnjosti pariške crkve sv. Srca.

Upriličen na svetkovinu Srca Isusova, koncert je tradicionalno posvećen sv. Antunu Padovanskom te ujedno prigoda za zajedničku imendansku čestitku biskupu dr. Antunu Škvorčeviću kojoj su se ovaj put uz vjernike, svećenike, redovnice i redovnike, pridružili i prvoškolci Katoličke osnovne škole otpjevavši i jednu pjesmu posvećenu sv. Antunu. Bila

je to ujedno i njihova čestitka biskupu Antunu.

Podsjećajući kako se u toj prigodi sabrala silna ljepota glazbe koju je Crkva stoljećima čuvala i stvarala, oplemenjujući vjernički duh svojih ljudi, snažeći ih svojim porukama u zajedništvu Božje ljubavi, čestitku je uputio mons. Josip Devčić. Podsjećajući kako je najoriginalnija glazba ona Božja kojom gradi i oblikuje ljudske živote kao djela dostojna poštovanja i divljenja, biskup Škvorčević je zahvalio glazbenicima i svima koji tu dimenziju ljubavi prepoznaju. „Teško je nakon govora glazbe riječima izreći duh koji je vjera oblikovala tijekom stoljeća, osobito kada to od srca pokazuju oni najmlađi – djeca. Najsilnije je kada shvatimo da je Bog taj veliki glazbenik koji je i životom sv. Antuna izveo upravo takvo djelo posebno i snažno pa tu Božju glazbu

osjećamo jednako i danas. Neka se i kroz živote ovih malenih dogodi ona najljepša glazba koju Bog izvodi i s ljubavlju sklada“, kazao je biskup Škvorčević podsjetivši kako

je završetak Svećeničke godine prigoda da se molitvom spomene i svećenika kao navjestitelja i služitelja Božjega otajstva i poštovanja prema čovjeku.

Književni susret s Nevenkom Nekić

U novogradiškoj župnoj crkvi Bezgrješnog začetca Blažene Djevice Marije 26. svibnja predstavljani su romani Nevenke Nekić *Demon* i *Sveta Krv* te *Burik* u organizaciji novogradiškoga ogranka Matice hrvatske i prof. Vjekoslave Bagarić. Književni je susret oplemenjen duhovnom glazbom kantautorice Ive Šeparovića.

Romane su predstavile dr. Hrvojka Mihanović-Salopek i autorica Nevenka Nekić. U romanu *Demon* i *sveta krv* predstavljena je povijest hodočašćenja u ludbreško svetište Krvi Kristove koje traje već 600 godina. Roman *Burik* govori o svećeniku Ivanu Buriku, župniku u Tovarniku, koji je tijekom Domovinskoga rata ubijen u tome mjestu. Poruka ovoga povijesno-dokumentarističkog romana je, kako je kazala dr. Salopek, oprostiti, ali ne zaboraviti. – Ne zaboraviti žrtve, ali niti zlodjela. Istina se u svakom trenutku mora znati – poručila je dr. Salopek.

Ovom prigodom predstavljena je Udruga dr. Ante Starčević iz Tovarnika čije su aktivnosti usmjerene beatifikaciji Ivana Burika. (Vi. M. i I. Herceg • Snimila: I. Herceg)

»Lira« uspješno 'pliva' i duhovnom glazbenom scenom

Vokalni ansambl »Lira« djeluje u sklopu KUD-a »Tamburica« u Starom Petrovu Selu i slavi deset godina djelovanja. Obilježavaju ga radno i sudjelovanjem na manifestacijama na području svoje općine, zatim u mnogim gradovima Lijepe Naše, a bili su na gostovanjima u Austriji, Njemačkoj i Bosni i Hercegovini. Nedavno su uspješno sudjelovali na festivalu duhovne glazbe »Bonofest« u Vukovaru s pjesmom *Tri puta na dan zvona nam zvone* te na Međunarodnom festivalu hrvatske tamburaške glazbe. »Lira« je i organizator i domaćin brojnih koncerata duhovne glazbe uz božićne i uskršne blagdane. Za prošlogodišnji Božić izdali su nosač zvuka s božićnim pjesmama. Voditeljica ansambla prof. Renata Grgić ističe kako je u planu novi CD duhovnih, slavonskih i domoljubnih pjesama. Zahvalni su zbog dobre suradnje glazbeniku Mariju Zbiljskom, župnik Antunu Prpiću, općini i načelniku Željku Kočijaševiću te mjesnoj osnovnoj školi. (Vi. M. • Snimila: I. Herceg)

OBNOVA FRANJEVAČKOG SAMOSTANA I CRKVE SV. ANTUNA PADOVANSKOG U NAŠICAMA

Otkrivene gotičke freske stare osam stoljeća

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Slobodan Kadić

Prije pune četiri godine na vrijednome spomeničkom sklopu franjevačke crkve i samostana u Našicama struka se prihvatila opsežnih konzervatorsko-restauratorskih te preliminarnih arheoloških istraživanja kako bi se i dokumentirala graditeljska slojevitost i točno utvrdio stupanj degradacije neprimjerenim i provizornim zahvatima u dosadašnjoj obnovi. Stručnjaci osječkog Konzervatorskog odjela već početkom sustavnih istraživanja ispod cementne žbuke u donjoj zoni perimetralnih zidova samostana i crkve otkrivaju ulomke rebara gotičkoga svoda svetišta crkve kao dokaz iznimne vrijednosti izvornog sloja arhitekture sklopa.

Iznimna vrijednost gotičkih elemenata

Zbog svoje iznimne vrijednosti, pojedini ulomci gotičkih svodnih rebara, oblikovani kruškolikom i bademastom profilacijom, izdvojeni su iz zida samostanskih krala i danas se nalaze kao samostalni izlošci stalnog postava Arheološkog muzeja u Osijeku, stoji u uvodniku netom promovirane knjige povjesničara umjetnosti Ratka Ivanušeca, koja kao cjelovit znanstveno-istraživački projekt objedinjuje recentna konzervatorska istraživanja te idejnu koncepciju obnove crkve sv. Antuna Padovanskog i samostana u Našicama.

Zazidani gotički prozori

„Franjevačka crkva sv. Antuna Padovanskog smještena je na uzvisini unutar grada Našica. Crkva je pravilno orijentirana, ograđena opekama, u zoni temelja lomljenim kamenom. U tlocrtnoj dispoziciji to je jednobrodna longitudinalna gotička barokizirana građevina, zaključena izduženim poligonalnim svetištem koje uokviruju potpornjaci. U sklopu istraženih konzervatorskih radova, na perimetralnim zidovima izduženog poligonalnog svetišta crkve, otkrivene su pozicije šest zazidanih gotičkih prozora. Po dimenzijama svijetlog otvora, monumentalne

prozorske niše završavaju šiljatim nadvojima unutar kojih su bila ukomponirana reprezentativna kamena kružišta. Na južnoj su strani lađe očuvane tri šiljate niše gotičkih prozora, vidljive s tavana samostanskoga klaustra, a niše prozorskih otvora zazidane su prilikom formiranja hodnika klaustra“, kaže autor u knjizi *Franjevačka crkva sv. Antuna Padovanskog sa samostanom u Našicama* te ističe kako je za razdoblja gotike izduženo poligonalno svetište crkve bilo svedeno radijalnim šesterodijelnim svodom u zaključku te križno rebrastim svodovima na predjarmovima.

Utjecaj srednjoeuropske arhitekture

Rebra svoda bila su klesana ranogotičkim bademastim i kruškolikim profilacijama s bočnim zaliscima, a lađa gotičke crkve bila je prekrivena tabulatom. Autor kao voditelj konzervatorskih istraživanja ističe dalje kako se istražnim radovima u potkrovlju sklopa došlo do vrlo važnih otkrića poput ostataka gotičkog zidnog oslika na zidu trijumfalnog luka koji odjeljuje svetište od lađe crkve građene potkraj 13. stoljeća pod utjecajem srednjoeuropske propovjedničke arhitekture. Sklop je barokiziran za obnove u 18. Stoljeću, i to u razdoblju od 1707. do 1761. godine. Na južnoj strani gotičkoga svetišta početkom tadašnje obnove podignut je 45 metara visok barokni zvonik s lukovicom, a crkva i samostan proširuju se dogradnjom zapadnoga trakta samostana i kora na osnovni korpus lađe.

Prigradnja bočnih kapela

Na sjevernoj strani lađe crkvi su prigradnje dvije bočne kapele – Bl. Djevice Marije te ona sv. Križa. Ivanušec podsjeća kako je tada lađa dobila i novu svodnu baroknu konstrukciju te 12 novih baroknih prozora. U crkvi se nalaze barokni oltari, propovjedaonica i ispovjedaonice, sve iz druge polovine 18. stoljeća, te orgulje Jo-

sipa Janečka iz Budima, rokoko oratorij s grbom grofova Pejačevića, korske klupe s ciklusom reljefa o kralju Davidu i sv. Antunu Padovanskom. Među slikama se ističu radovi franjevca Josipa Kronovetera te slika koja krase glavni oltar s potpisom Ivana Garikovca.

Provedena istraživanja, vrjednovanje te prezentacije pojedinih nalaza i odabir idejne koncepcije obnove toga kulturnoga dobra prvi su i najvažniji korak u daljnjim radovima na obnovi ovoga sakralnoga spomeničkoga kompleksa, a financirani su sredstvima same franjevačke župe i tamošnjih vjernika te sustavnom potporom Ministarstva kulture.

Oltarna slika s kraja 17. stoljeća

Impozantan glavni oltar dominira prostorom crkve i kao ostali barokni dijelovi crkvena inventara djelo je osječkih stolarskih majstora, a nastali su polovicom 18. stoljeća. Središnje mjesto zauzima oltarna slika zaštitnika crkve Sv. Antuna Padovanskog. Za nju struka pretpostavlja da potječe iz vremena prve od tri barokne obnove crkve, dakle sa samog kraja 17. stoljeća i pretpostavlja se da je rad nepoznata talijanskog autora. Prikaz svečeva lika i simbola, ističu stručnjaci, izrazito je tradicionalan u odnosu na ostali barokni materijal crkve i tipičan je za onovremeno tematiziranje svečeva lika u drugim crkvama slavonskih prostora.

Nikola Zeba, nogometaš iz Velike, član uspješnog lipičkog trećeligaša

»Kad sam 'živčan' i pred problemima, mir i utjehu tražim u crkvi i molitvi«

Piše: Vesna Milković • Snimili: Duško Mirković i Mario Barač

Ljubiteljima nogometa u Slavoniji 22-godišnji Nikola Zeba iz Velike dobro je znan kao vrstan igrač, a oni koji ga i privatno poznaju tome će dodati kako je riječ o mladiću koji ne pije, ne puši i vjernik je. U svemu što je u životu radio, rekao je za naš list, imao je potporu roditelja. – Nikada mi nisu govorili kako ne smijem piti ili pušiti jer su znali da je 'zabranjeno voće najslade'. Sam sam to odlučio jer mi je jasno da je nezdravo, a i skupo je. Nakon krizme sam se, poput mnogih mladih, malo udaljio od Crkve, ali me ni tada nisu tjerali da idem na misu. S vremenom sam shvatio da to želim i sada, kad god mi to obveze dozvole, odem u crkvu i pomolim se Bogu – istaknuo je Nikola. No, roditelji su ga, dodao je, ipak 'malo potaknuli' – majka Jela je bila ta koja ga je kao malo dijete naučila moliti Očenaš, a otac Pero ga je kao sedmogodišnjaka odveo na nogometno igralište.

Boga i nogomet 'upoznao' u Berlinu

Obitelj Zeba nekada je živjela u Banjaluci, a kada je došao rat, odselili su se u Njemačku. Nikoli su bile samo tri godine kada su se nastanili u Berlinu. Tamo je s roditeljima redovito išao u katoličku crkvu te primio prvu svetu pričest. U tom gradu otac, koji se također bavio nogometom, odveo ga je na trening u lokalni klub, a geni su, kaže šaljivo Nikola, dalje učinili svoje. Od nogometne lopte nije se odvajao ni kada se kao četrnaestogodišnjak s roditeljima vratio u Hrvatsku i nastanio u Velikoj. Ubrzo je postao član NK Kamen Ingrada s kojim je jedno vrijeme igrao i u 1. Hrvatskoj nogometnoj ligi. – Imao sam 17 godina kada sam debitirao na prvoligaškoj utakmici, i to s Hajdukom na Poljudu. Bilo mi je jako drago zbog toga, ali me ujedno tresla i strašna trema pa sam igrao loše. Tada sam u jednom trenutku počeo razmišljati i da od svega odustanem, ali ljubav prema nogometu je bila prevelika da bih to učinio – prisjetio se Nikola. Posljednjih godina Nikola je član lipičkog nogometnog kluba s kojim je upravo osvojio prvo mjesto u 3. HNL.

Najradije posjećujem požešku katedralu

– Ostao sam živjeti u Velikoj, a na trening putujem s kolegama. Zarada nije tolika da bih se tamo preselio, a i mladi smo, putem se šalimo i nije nam teško putovati. I treninzi su samo srijedom, četvrtkom i petkom

pa ostane slobodnog vremena za odmoriti se – kazao je Nikola. A slobodno vrijeme, dodao je, provodi u druženju s rodbinom

i prijateljima, sluša glazbu i, naravno, odlazi u crkvu. – Uoči utakmice i za vrijeme nje često znam biti 'živčan' i onda, kad sve završi, najradije odem u crkvu. Osobito u požešku katedralu. To me smiruje i svim mladima bih preporučio da kada im je zbog nečega teško, mir i utjehu potraže u crkvi i molitvi. Često se molim Bogu, a najviše da mi da zdravlje, sve ostalo, uvjeren sam, tada će doći mojim trudom – kazao je Nikola.

Kao i svaki mladi čovjek Nikola je pun planova, no siguran je da nikada neće raditi kao tehničar računarstva što je po struci. Želi ponovo zaigrati u 1. HNL pa trenutno pregovara s jednim poznatim klubom, a kada završi igračku karijeru, okušat će se u trenerskom poslu. Posljednjih dana, poput svih zaljubljenika u nogomet, pažljivo je pratio zbivanja na svjetskom prvenstvu. – Najviše su me razočarali Englezi i Talijani, a sviđa mi se kako igraju Argentinci i nadam se da će biti prvi – rekao je na kraju Nikola.

Divljenje prema Ivanu Pavlu II.

Iako Nikolina majka redovito hodočasti sv. Ivanu i sv. Antunu u Bosnu, on zbog mnogih obveza do sada nije išao s njom. Pa ipak, ni zbog čega nije želio propustiti susret s papom Ivanom Pavlom II. – Kada sam čuo da dolazi u Banjaluku, odlučio sam svakako poći jer mu se kao osobi posebno divim. Onako miran, djelovao je na mene kao da je svetac. Uvijek ću se sjećati trenutka kad je automobilom prošao blizu mjesta gdje sam stajao – rekao je Nikola i dodao kako također planira uskoro poći u Medugorje.

Ekipa župe Kraljice sv. Krunice opet najbolja

Nakon završetka pastoralne godine završila je i Katolička malonogometna liga Požeške biskupije. Utakmice su se odigrale tijekom godine u dvorani Osnovne škole u Brestovcu. Sudjelovalo je 11 ekipa, od čega najviše iz Požege. Osim ekipe iz katedralne župe, zatim župe Duha Svetoga i Vidovaca sudjelovala je i ekipa Kolegije. Ekipa su još imale župe iz Kuzmice, Nove Bukovice, Sopja, Daruvara, Okučana, iz Nove Gradiške nastupila je župa Kraljice sv. Krunice, a iz Virovitice župa bl. A. Stepinca. Treću godinu zaredom pobijedila je ekipa župe Kraljice sv. Krunice koja je predstavljala našu biskupiju na nacionalnoj završnici KMNL-a Crkve u Hrvata održanoj početkom lipnja u Mostaru. Sudjelovalo je ukupno 16 ekipa iz 13 biskupija Hrvatske i BiH. Naša ekipa prošla je prvu fazu natjecanja kao druga u skupini, izgubivši od Splitsko-makarske biskupije, a pobijedivši Zagrebačku i Porečko-pulsku biskupiju. U četvrtfinalu izgubila je od domaćina, Mostarsko-duvanjske biskupije s rezultatom 4:3 zauzevši u konačnici sedmo mjesto kao i prošle godine. (Stjepan Škvorc)

Pavle Primorac o knjizi Miguela Arangurena »Neprijatelj«

Pomoć u borbi protiv Zloga i negativnosti

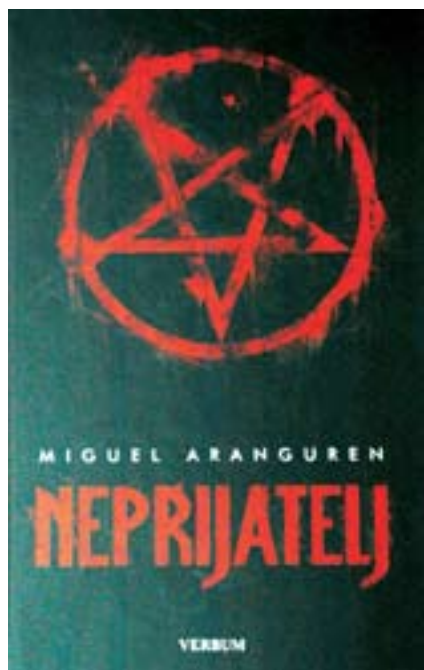
Mnogi romani poznatih autora prilično su zanimljivi, njihova radnja odiše živim i lepršavim duhom, pa nas na temelju svega toga upravo ti romani nadahnjuju u našem životu, daju nam nove ideje i obogaćuju nas. Ponekad nažalost, postoje autori ili spisatelji koji svojim romanima šire negativnu energiju u psihologiju svojih čitatelja te stvaraju u njima strah i određeni mentalni hendikep. Ali, ono što je ovdje najviše važno, postoje romani koji imaju duboku kršćansku dimenziju i poruku, pa nas ta poruka može obogatiti i izgraditi nas u duboke, misaone i kvalitetne kršćane koji će pozitivnu poruku tih romana primjenjivati na sebe i dublje razmišljati o kršćanskoj poruci.

Borba između Dobra i Zla

Roman španjolskog katoličkoga autora Miguela Arangurena *Neprijatelj* može nas upravo u tom duhovnom smislu obogatiti i pomoći nam da, kada je prisutna borba između Dobra i Zla, Dobro u pravom smislu riječi odnosi pobjedu. Roman *Neprijatelj* katolički je triler, i to ne bilo kakve provenijencije, nego duhovne. Glavni lik romana je svećenik Albertino Guiotta koji je prije svojega obraćenja bio pod vlašću Zloga. Snagom Kristove ljubavi i milosti on je pronašao pravi put i ostvario svoje postojanje u svećeničkom pozivu. Svećenik Albertino susreće se sa spletkama negativnih sila koje žele kompromitirati Katoličku crkvu. Događaju se čudni zločini, a u rješavanju tih zločina Albertino surađuje s policijskim inspektorom Luigijem Montisconeom. Drugim riječima, borba između Dobra i Zla u ovom romanu pokazuje se kroz svećenike Kristove Crkve koji su mu vjerni i žele se oduprijeti Zlu, dok s druge strane imamo tzv. crkvu Onnisovih sinova koja se bavi sotonističkim obredima, crnim misama i poganskim kultom i time želi naškoditi kršćanstvu i samoj Crkvi na raznim stranama svijeta.

Napeti triler

Postoji pet lokacija u svijetu u kojima je Crkva jaka i gdje se osjeća velika duhovna snaga. Upravo crkva Onnisovih sinova poduzima razne negativne radnje, između ostalog zločine nad kršćanima, kako bi time kompromitirala Katoličku crkvu i svećenike. Uz crkvu Onnisovih sinova, u samom romanu javlja se samozvani prorok i učitelj koji se predstavlja kao utjelovljenje Jedinoga. Ime mu je Rakshasha, a temeljni cilj mu je da svo-

jim lažnim čudesima koje izvodi u javnosti kompromitira Crkvu i samoga Papu. Njegov je konačni cilj da dođe pred Papu i da ga javno izazove te da tako umanjí njegovu mističnu i mirotvornu ulogu u svijetu. Unutar ovoga romana čini se da crkva Onnisovih sinova i Rakshasha nemaju neke velike veze, ali ono što im je zajedničko jest temeljni cilj koji se sastoji u tome da se uništi i kompromitira Kristova Crkva, da se zavedu mnoge duše koje bi trebale otpasti od Krista i njegove ljubavi te se okrenuti zlu i negativnosti. Svećenik Albertino svet je svećenik, zauzeti molitelj i pastoralac, osoba koja čitavim svojim bićem pripada Kristu. I ono što je najvažnije u svemu tome – on se nikoga ne boji. Ima veliko pouzdanje u Krista te Bog upravo preko njega i njegova svećeničkog djelovanja dovodi do poraza i Rakshashinu sektu Glavnici novog svitanja i crkvu Onnisovih sinova. Ni tom lažnom proroku, ni sotonističkoj crkvi nije uspjelo uništiti pravu Kristovu vjeru jer ona je apsolutno neuništiva. I u tome je njezina snaga – u njoj prisutni Krist. Radnja romana događa se na nekoliko različitih lokacija u svijetu. Događaji se čine nepovezani, ali ipak, ako se malo dublje uđe u bit ovoga romana, lako se može zaključiti da su ovi događaji prilično povezani. Napetost ovoga romana upravo nam govori koliko je on zanimljiv i lepršav u svojem stilu i na temelju toga svakog čovjeka može duhovno i intelektualno obogatiti. Stoga je potrebno ovaj roman uzeti u ruke, slojevito ga iščitavati i dobiti snagu i ideje za borbe protiv Zloga i negativnosti.

K R Š T E N J A

ORAHOVICA • U predvečerje svetkovine sv. Ivana Krstitelja, 23. lipnja, u župi Našašća sv. Križa u Orahovici biskup Antun Škvorčević krstio je Šimuna, peto dijete u obitelji Darka i Kristine Čiš iz Zdenaca. U koncelecijaciji su bili orahovački župnik Ivan Štrbenac, bokšički župnik Mato Tokić i tajnik Goran Lukić.

KRAPJE • U župi sv. Antuna Padovanskog u Krapju biskup Antun Škvorčević predvodio je 28. lipnja euharistijsko slavlje i krstio Ivana, sedmo dijete u obitelji Ante i Zorice Koberac. Na početku slavlja pozdravio ga je župnik Mario Cimbali i istaknuo kako je sedmo dijete u obitelji Koberac veliki događaj za župu Krapje jer ona izumire zbog iseljavanja. Biskup je izrazio radost što nakon dvije godine ponovno može u Krapju krstiti jedno dijete u obitelji Koberac te je čestitao roditeljima i zahvalio za dar sedmog djeteta.

KAPTOL • Biskup dr. Antun Škvorčević 4. srpnja predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Kaptolu te tom prigodom krstio Emanuela Janjića, šesto dijete Željke i Mile. U koncelecijaciji je bio kaptolački župnik Nikola Jušić te biskupov tajnik Goran Lukić.

SLATINA • Na blagdan sv. Ćirila i Metoda, suzaštitnika Europe, 5. srpnja biskup Antun Škvorčević predvodio je u slatinskoj župnoj crkvi sv. Josipa euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Emanuela, šesto dijete u obitelji Ivice i Nevenke Pravda. U koncelecijaciji je bio domaći župnik i dekan Vladimir Škrinjar, župnik Cabune i Sladojevaca Valent Furjan te biskupov tajnik Goran Lukić.

Zajedništvo GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević, v.d.

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Marina Čubrić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Želimo njegovati duh zajedništva, dobrote i ljubavi

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Prigodom završetka nastavne godine prve generacije učenika Katoličke osnovne škole u Požegi organizirano je 29. svibnja ove godine na odmaralištu Hrvatskih šuma u Velikoj druženje učenika, njihovih obitelji, djelatnika i dobročinitelja škole. Cjelodnevno druženje proteklo je u igrama djece, roditelja, članova njihovih obitelji i djelatnika škole, međusobnim razgovorima i zbližavanjima te prigodnom programu koji su pripremila djeca.

Ravnatelj škole Ilica Žuljević pozdravio je prisutne, zahvalio im na dolasku i spremnosti da sudjeluju u izgradnji zajedništva i međusobnom povezivanju škole i obitelji. Riječ zahvale uputio je i članovima Školskog odbora koji su velikim dijelom sudjelovali u organiziranju godišnjeg druženja školske zajednice. Potom su djeca pod vodstvom s. Karoline Mićanović, učiteljica Josipe Petriške i Anite Mikić te volonterke Marijane Potočanec izveli prigodni program u kojem su pjesmom i recitacijama izrekli svoje hvala roditeljima, učiteljima i djelatnicima škole za sve što su u njih ugradili tijekom ove školske godine. Katolička osnovna škola želi njegovati duh zajedništva, radosti, dobrote i ljubavi kako bi se djeca u njoj osjećala kao dio velike obitelji u kojoj se svakom djetetu pristupa s ljubavlju i poštovanjem te se na taj način pomaže roditeljima u njihovoj odgovornoj zadaći odgoja.

Ovakvim zajedničkim druženjem i programom oduševljeni su bili roditelji i djeca, ali i djelatnici škole jer su se svi još bolje upoznali i zbližili. Učenik Luka Marijanović kazao nam je da mu je to bio jedan od najljepših dana, posebno su mu se svidjele igre, ali i to što je s njime bila njegova obitelj. – Na izletu mi je bilo jako lijepo, ali najdraže mi je bilo kada smo se igrali lovice i vila. Bilo mi je drago što smo svi bili zajedno – istaknula je učenica Tena Balog.

Odnos povjerenja i prijateljstva

Prvo bih pohvalila ravnatelja škole zbog ideje da se organizira ovakav izlet. Međusobna povezanost djece, kao i povezanost djece sa svima zaposlenima u školi, od ravnatelja, časne sestre Karoline pa do volonterki, bila je vidljiva u Velikoj u odnosu povjerenja, prijateljstva i ljubavi. Zadovoljstvo i sreća naše djece pokazuju meni, kao roditelju, da usprkos tome što imamo sve manje slobodnog vremena, trebamo pronaći vremena i za takvu vrstu druženja. Nadam se da će to dru-

ženje prerasti u tradiciju – kazala je Suzana Čorak-Banović, mama učenika Šimuna.

Mama Frana Pojera, Blanka, ističe da je bilo lijepo što su na izlet roditelji mogli povesti i svoju ostalu djecu.

– Osjetila se prava obiteljska atmosfera. Pozitivno je to što se na ovaj način i mi roditelji međusobno bolje upoznajemo. Osjećaj zajedništva je ono što svaki kolektiv čini boljim, tako da mi se sviđa što se takav osjećaj i ovdje razvija. Bilo je jako lijepo – kazala je Blanka Pojer.

Bojan Jambrošić pjevao krizmanicima na duhovnoj obnovi

– Hvala ti, Bojane, što si ovako lijepo pjevao Isusu i njegovoj majci Mariji. Neka Gospa i Božji blagoslov prate tvoj život i karijeru – kazao je na kraju misnoga slavlja i duhovne obnove velički župnik Mario Sanić. Župnik je ujedno zahvalio i predvoditelju obnove Mariju Rašiću na čiji je poziv Jambrošić kao njegov prijatelj i došao u Veliku.

Za vrijeme misnoga slavlja Bojan je pjevao sve pjesme uz pratnju požeške pop-rock-grupe Slijepi putnici. Pjevajući isključivo popularne duhovne pjesme, mladima je, ali i njihovim roditeljima i ostalim vjernicima, posvjedočio svoju vjeru.

– Nakon krizme udaljio sam se od Crkve i Boga, a onda me prije tri godine Ivo Šeparović pozvao da pjevam u duhovnom sastavu Bljesak. Bio je to susret s mladima koji su drugačije živjeli nego ja koji sam do tada puno izlazio. Druženje s njima i pjevanje crkvene glazbe vratilo me Bogu i Crkvi. Na neki način smatram da me je Bog i nagradio zbog toga moga po-

vratka na taj način da mi je omogućio da postanem to što sada jesam – istaknuo je Bojan poručivši mladima da ne naprave njegovu grešku i da se nakon krizme ne udalje od Boga i Crkve. Naglasio je kako će i dalje pjevati u crkvi u Granešini gdje

inače pjeva grupa Bljesak, ali i u drugim crkvama u znak zahvalnosti Bogu što mu je podario takav talent. Može se očekivati, dodao je, da izide i album njegovih duhovnih pjesama od kojih će neke i sam napisati. (Lj. M. • Snimio: Duško Mirković)

Na duhovnoj pripravi za primanje sakramenta svete potvrde te na trodnevnicu za slavlje 34. godišnjice krunjenja Gospe od Utjehe u veličkoj župi sv. Augustina gostovao je 20. svibnja poznati hrvatski pjevač Bojan Jambrošić, prošlogodišnji pobjednik televizijskog šoua Hrvatska traži zvijezdu.